

Dziennik Urzędowy L 308

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
19 listopada 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1138/2008 z dnia 13 października 2008 r. dotyczące wdrożenia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Kuby zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII GATT z 1994 r. oraz zmieniające i uzupełniające załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1139/2008 z dnia 10 listopada 2008 r. ustalające możliwości połowowe i związane z nimi warunki dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie do Morza Czarnego w 2009 r. 3
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1140/2008 z dnia 18 listopada 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 7
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1141/2008 z dnia 13 listopada 2008 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej 9
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1142/2008 z dnia 13 listopada 2008 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej 11
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1143/2008 z dnia 13 listopada 2008 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej 13
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1144/2008 z dnia 18 listopada 2008 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Chorwacji ⁽¹⁾ 15

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1145/2008 z dnia 18 listopada 2008 r. ustanawiające szczególne przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 637/2008 w odniesieniu do krajowych programów restrukturyzacji sektora bawełny	17
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1146/2008 z dnia 18 listopada 2008 r. ustanawiające zakaz połowów beryksowatych w wodach Wspólnoty oraz wodach nieznajdujących się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich obszarów III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV przez statki pływające pod banderą Portugalii	25

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/870/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 13 października 2008 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Kuby zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) z 1994 r., dotyczącego zmiany koncesji na listach koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w ramach procesu ich przystąpienia do Unii Europejskiej	27
--	----

Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Kuby zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) z 1994 r., dotyczące zmiany koncesji na listach koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii, w ramach procesu ich przystąpienia do Unii Europejskiej	29
--	----

2008/871/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 20 października 2008 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko do Konwencji EKG ONZ o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym sporządzonej w Espoo w 1991 r.	33
--	----

Protokół w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko do Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym	35
--	----

2008/872/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie mianowania dwóch zastępców członków Komitetu Regionów z Niemiec	50
--	----

UMOWY

Rada

★ Informacja dotycząca wejścia w życie porozumienia między Wspólnotą Europejską a rządem Kuby w sprawie zakończenia negocjacji w ramach art. XXIV:6 GATT	51
--	----

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ **Wspólne stanowisko Rady 2008/873/WPZiB z dnia 18 listopada 2008 r. przedłużające obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej** 52

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1138/2008

z dnia 13 października 2008 r.

dotyczące wdrożenia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Kuby zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII GATT z 1994 r. oraz zmieniające i uzupełniające załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾ ustanowiono nomenklaturę towarów, zwaną dalej „Nomenklaturą Scaloną” i określono konwencyjne stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej.
- (2) Decyzją 2008/870/WE ⁽²⁾ Rada zatwierdziła, w imieniu Wspólnoty, Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Kuby („porozumienie”) w celu zakończenia negocjacji rozpoczętych zgodnie z art. XXIV:6 GATT z 1994 r.

- (3) W związku z tym należy odpowiednio zmienić i uzupełnić rozporządzenie (EWG) nr 2658/87,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W sekcji III części trzeciej załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 załącznik 7 zatytułowany „Kontyngenty taryfowe WTO, które zostaną otwarte przez właściwe organy wspólnotowe” zostaje uzupełniony o wielkości wskazane w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty wejścia w życie porozumienia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 13 października 2008 r.

W imieniu Rady
B. KOUCHNER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Patrz str. 27 Dz.U.

ZAŁĄCZNIK

Niezależnie od zasad interpretacji Nomenklatury Scalonej opisy słowne towarów mają charakter wyłącznie informacyjny; w kontekście niniejszego załącznika koncesje określa się na podstawie zakresu kodów CN obowiązujących w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy wskazane są kody ex CN, koncesje należy określać przez zastosowanie kodu CN łącznie z odpowiadającym mu opisem.

W sekcji III części trzeciej załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 w załączniku 7 zatytułowanym „Kontyngenty taryfowe WTO, które zostaną otwarte przez właściwe organy wspólnotowe”, inne warunki zostają określone w następujący sposób:

Kod CN	Opis	Inne warunki
Numer pozycji taryfowej 1701 11 10	Cukier trzcinowy surowy do rafinacji	Powiększyć o 20 000 ton przydział krajowy dla Kuby w roku gospodarczym 2008/2009 w kontyngencie taryfowym WE, stawka celna w ramach kontyngentu – 98 EUR/t. Powiększyć o 10 000 ton przydział krajowy dla Kuby od roku gospodarczego 2009/2010 w kontyngencie taryfowym WE, stawka celna w ramach kontyngentu – 98 EUR/t.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1139/2008**z dnia 10 listopada 2008 r.****ustalające możliwości połowowe i związane z nimi warunki dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie do Morza Czarnego w 2009 r.**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 zobowiązuje Radę do przyjęcia środków niezbędnych do zapewnienia dostępu do obszarów i zasobów oraz zrównoważonej działalności połowowej, przy uwzględnieniu dostępnych opinii naukowych, a w szczególności sprawozdania opracowanego przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa.
- (2) Na mocy art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 Rada określa możliwości połowowe na łowisku lub na grupie łowisk oraz przydziela je państwom członkowskim.
- (3) W celu zapewnienia skutecznego zarządzania możliwościami połowowymi należy określić specjalne warunki dla prowadzenia działalności połowowej.
- (4) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 określa definicje mające znaczenie dla przydziału możliwości połowowych.
- (5) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 konieczne jest określenie stad, do których mają zastosowanie środki ustanowione we wspomnianym rozporządzeniu.
- (6) W celu przyczynienia się do zachowania zasobów rybnych należy wdrożyć w 2009 r. pewne środki uzupełniające dotyczące warunków technicznych połowów.
- (7) Ograniczenie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) szprota pozostaje bez uszczerbku dla przyszłych poziomów odnoszących się do tego stada, które powinny uwzględniać działalność połowową innych państw leżących nad Morzem Czarnym.

- (8) Możliwości połowowe należy wykorzystywać zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym w tym zakresie, w szczególności zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾ oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich ⁽⁴⁾.
- (9) Z uwagi na fakt, że w jednym z państw członkowskich przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia do połowu skarpa wykorzystywano tradycyjnie sieci o rozmiarze oczka wynoszącym mniej niż 400 mm, państwu temu należy zezwolić na poławianie skarpa przy użyciu sieci o minimalnym rozmiarze oczek wynoszącym nie mniej niż 360 mm, co umożliwi temu państwu członkowskiemu odpowiednie dostosowanie się do środków technicznych wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem.
- (10) Aby zapewnić właściwe egzekwowanie przepisów i kontrolę, rozmiar oczek sieci należy mierzyć zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 517/2008 z dnia 10 czerwca 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 w odniesieniu do ustalania rozmiaru oczek oraz oceny grubości przędzy sieci rybackich ⁽⁵⁾.
- (11) Z uwagi na pilność tej sprawy konieczne jest odstąpienie od sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w pkt I.3 Protokołu w sprawie roli parlamentów państw członkowskich w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa możliwości połowowe na 2009 r. w odniesieniu do pewnych stad ryb w Morzu Czarnym oraz szczególne warunki korzystania z tych możliwości połowowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3.⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 151 z 11.6.2008, s. 5.

Artykuł 2**Zakres stosowania**

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wspólnotowych statków rybackich (statków wspólnotowych) prowadzących działalność na Morzu Czarnym.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do operacji połowowych prowadzonych wyłącznie w celu badań naukowych prowadzonych za pozwoleniem i pod zwierzchnictwem danego państwa członkowskiego, o których uprzednio powiadomiono Komisję i państwo członkowskie, na którego wodach prowadzi się te badania.

Artykuł 3**Definicje**

Oprócz definicji zawartych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „GFCM” oznacza Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego;
- b) „Morze Czarne” oznacza podobszar geograficzny GFCM zdefiniowany w rezolucji GFCM/31/2007/2;
- c) „całkowite dopuszczalne połowy (TAC)” oznaczają ilość ryb odławianych co roku z każdego stada;
- d) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Wspólnocie, państwu członkowskiemu lub krajowi trzeciemu.

ROZDZIAŁ II**MOŻLIWOŚCI POŁOWOWE ORAZ ZWIĄZANIE Z NIMI WARUNKI****Artykuł 4****Limity połowowe oraz przydziały**

Limity połowowe, przydział tych limitów państwom członkowskim oraz dodatkowe warunki mające zastosowanie na mocy art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5**Przepisy szczególne dotyczące przydziałów**

Przydział limitów połowowych państwom członkowskim zgodnie z załącznikiem I pozostaje bez uszczerbku dla:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 listopada 2008 r.

- 1) wymian dokonywanych na mocy art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;
- 2) ponownych przydziałów dokonywanych na mocy art. 21 ust. 4, art. 23 ust. 1 i art. 32 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 oraz art. 23 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;
- 3) dodatkowych wyładunków dozwolonych na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- 4) potrąceń dokonywanych na mocy art. 5 rozporządzenia (WE) nr 847/96 oraz art. 23 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

Artykuł 6**Warunki dotyczące połowów i przyłowów**

- 1. Ryby ze stad, w odniesieniu do których ustalono limity połowowe, zatrzymuje się na statku lub wyładowuje jedynie, jeżeli połowów dokonały statki rybackie państwa członkowskiego dysponującego kwotą połowową, która nie została wyczerpana.
- 2. Wszystkie wyładunki zalicza się na poczet kwoty lub, jeśli część należąca do Wspólnoty nie została przydzielona państwom członkowskim w formie kwot, do części należącej do Wspólnoty.

Artykuł 7**Przejściowe środki techniczne**

Przejściowe środki techniczne określono w załączniku II.

ROZDZIAŁ III**PRZEPISY KOŃCOWE****Artykuł 8****Przekazywanie danych**

Przesyłając Komisji, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, dane dotyczące wyładunków ilości odłowionych ryb ze stad, państwa członkowskie stosują kody stad określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

W imieniu Rady
B. KOUCHNER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Limity połowowe i związane z nimi, ustalone co roku, warunki zarządzania limitami połowowymi mające zastosowanie do statków wspólnotowych na obszarach objętych limitami połowowymi w podziale na gatunki i obszary

W poniższych tabelach wyszczególniono TAC i kwoty (w tonach żywej wagi, chyba że zaznaczono inaczej) według stad, przydziały dla poszczególnych państw członkowskich oraz związane z nimi, ustalone co roku, warunki zarządzania kwotami.

W granicach każdego obszaru stada ryb określa się zgodnie z kolejnością alfabetyczną łacińskich nazw gatunków. Dla celów niniejszych tabel zastosowano następujące kody gatunków:

Nazwa systematyczna	Kod Alpha-3	Nazwa zwyczajowa
<i>Psetta maxima</i>	TUR	Skarp
<i>Sprattus sprattus</i>	SPR	Szprot

Gatunek: Skarp <i>Psetta maxima</i>		Obszar: Morze Czarne
Bulgaria	50	Zapobiegawcze TAC Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Rumunia	50	
WE	100 ⁽¹⁾	
TAC	Nie dotyczy	

⁽¹⁾ Prowizoryczny TAC. Ostateczny TAC zostanie określony z uwzględnieniem nowych opinii naukowych w pierwszym semestrze 2009 r., najszybciej jak to możliwe.

Gatunek: Szprot <i>Sprattus sprattus</i>		Obszar: Morze Czarne
WE	12 750 ⁽¹⁾	Zapobiegawcze TAC Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
TAC	Nie dotyczy	

⁽¹⁾ Mogą być poławiane wyłącznie przez statki pływające pod banderą Bułgarii lub Rumunii.

ZAŁĄCZNIK II

PRZEJŚCIOWE ŚRODKI TECHNICZNE

1. Od dnia 15 kwietnia do dnia 15 czerwca zabrania się prowadzenia wszelkich połowów skarpa w wodach terytorialnych Wspólnoty Europejskiej na Morzu Czarnym.
2. Minimalny dozwolony rozmiar oczek sieci stawnych do połowu turbota wynosi 400 mm.

W państwie członkowskim, w którym przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia minimalny dozwolony rozmiar oczek sieci do połowu skarpa wynosił mniej niż 400 mm, do połowów skarpa można stosować sieci o minimalnym rozmiarze oczek wynoszącym nie mniej niż 360 mm. Jednak zainteresowane państwo członkowskie gwarantuje, że do końca 2009 r. najwyżej 40 % (w ujęciu liczbowym) wszystkich statków rybackich upoważnionych do połowu skarpa przy użyciu sieci stawnych będzie stosowało oczka sieci o rozmiarze mniejszym niż 400 mm.

3. Rozmiar oczek sieci mierzy się zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 517/2008 z dnia 10 czerwca 2008 r. ustanawiającym między innymi szczegółowe zasady dotyczące ustalania rozmiaru oczek sieci rybackich.
 4. Minimalny rozmiar ryb do wyładunku w przypadku skarpa wynosi 45 cm długości całkowitej, mierzonej zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 850/98.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1140/2008**z dnia 18 listopada 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 listopada 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	25,7
	MA	60,8
	TR	77,1
	ZZ	54,5
0707 00 05	JO	167,2
	MA	55,4
	TR	91,2
	ZZ	104,6
0709 90 70	MA	59,8
	TR	103,0
	ZZ	81,4
0805 20 10	MA	66,1
	ZZ	66,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	60,0
	HR	49,0
	IL	74,6
	MA	82,1
	TR	67,2
	ZZ	66,6
0805 50 10	MA	65,5
	TR	69,9
	ZA	47,3
	ZZ	60,9
0806 10 10	BR	214,2
	TR	133,6
	US	272,9
	ZA	78,7
	ZZ	174,9
0808 10 80	CA	87,1
	CL	67,1
	CN	55,8
	MK	37,6
	US	103,2
	ZA	75,3
0808 20 50	ZZ	71,0
	CL	58,0
	CN	52,6
	TR	103,0
	ZZ	71,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1141/2008**z dnia 13 listopada 2008 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów, określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 ustala ogólne zasady interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze Scalonej lub dodaje do niej dodatkowe podpodziały i która została ustanowiona w drodze przepisów szczególnych prawa wspólnotowego w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Na mocy wyżej wymienionych ogólnych reguł towary opisane w kolumnie 1 tabeli zawartej w załączniku muszą być klasyfikowane pod odpowiednimi kodami CN wskazanymi w kolumnie 2 z przyczyn określonych w kolumnie 3.

- (4) Wskazane jest, by osoba, której organy celne państw członkowskich udzieliły niezgodnej z przepisami niniejszego rozporządzenia wiążącej informacji taryfowej dotyczącej klasyfikacji towarów według Nomenklatury Scalonej, mogła nadal powoływać się na tę informację przez okres trzech miesięcy, zgodnie z przepisami zawartymi w art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1 załączonej tabeli są klasyfikowane w ramach Nomenklatury Scalonej według odpowiednich kodów CN wskazanych w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
System ruchu liniowego, złożony z mechanizmu suwakowego z dwoma rowkami i prostokątnej osłony zawierającej kulki łożyskowe. Oslona porusza się za pomocą kulek łożyskowych wzdłuż rowków w mechanizmie suwakowym. System ruchu liniowego jest wykorzystywany w różnego rodzaju maszynach, na przykład w urządzeniach podających, obrabiarkach lub odtwarzaczach DVD.	8482 10 90	Klasyfikacja jest wyznaczona przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej, uwagę 2 a) do sekcji XVI oraz brzmienie kodów CN 8482, 8482 10 i 8482 10 90. Ponieważ system ruchu liniowego może być stosowany w różnego rodzaju maszynach, nie może być on uważany za część nadającą się do stosowania wyłącznie lub głównie do określonego rodzaju maszyny w rozumieniu uwagi 2 b) do sekcji XVI. Klasyfikacja systemu jako części maszyny objętej pozycją taką, jak pozycja 8431, 8466 lub 8522, jest zatem wykluczona. System ruchu liniowego uważany jest za mechanizm suwakowy z kulkami łożyskowymi typu „swobodnie ruchome (<i>free-travelling</i>)” objęty pozycją 8482 (zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego do pozycji 8482, (A), (3)). Ponieważ system ruchu liniowego jest produktem wymienionym w pozycji 8482, należy go zaklasyfikować do tej pozycji, zgodnie z uwagą 2 a) do sekcji XVI.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1142/2008**z dnia 13 listopada 2008 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej, załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 ustaliło ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury całkowite lub częściowo opartej na Nomenklaturze Scalonej bądź takiej, która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział, ustanowionej przez szczególne przepisy wspólnotowe w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Na mocy wyżej wymienionych ogólnych reguł towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku powinny być klasyfikowane pod odpowiednimi kodami CN wskazanymi w kolumnie 2 z przyczyn określonych w kolumnie 3.

- (4) Należy zagwarantować, by wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal stosowana przez osobę, której udzielono informacji, przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

- (5) Komitet Kodeksu Celnego nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku są klasyfikowane w Nomenklaturze Scalonej według odpowiedniego kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal stosowana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Kabel o długości około 250 cm, w rodzaju stosowanych wyłącznie z konsolami do gier wideo objętymi pozycją 9504. Kabel jest wyposażony na jednym końcu w specjalnie zaprojektowane złącze do konsoli do gier wideo oraz w pięć złączy na drugim końcu, do podłączenia do monitora lub odbiornika telewizyjnego. Dane mogą być przekazywane z konsoli do gier wideo do monitora lub odbiornika telewizyjnego poprzez kabel i, w zależności od zawartości, dane te mogą być wizualizowane jako gra wideo, obraz wideo lub nieruchomy obraz, lub odtwarzane jako dźwięk.	8544 42 90	Klasyfikacja jest wyznaczona przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 8544, 8544 42 i 8544 42 90. Klasyfikacja do pozycji 9504 jako akcesorium do konsoli do gier wideo jest wykluczona, ponieważ pozycja 8544 dostarcza najbardziej szczegółowego opisu dotyczącego kabli i innych przewodów elektrycznych. Produkt ten ma być zatem klasyfikowany do kodu CN 8544 42 90, jako przewód elektryczny wyposażony w złącza.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1143/2008**z dnia 13 listopada 2008 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów, określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 ustaliło ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze Scalonej lub dodaje do niej jakiekolwiek dodatkowe podpodziały i która została ustanowiona w drodze przepisów szczególnych prawa wspólnotowego w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Na mocy wyżej wymienionych ogólnych reguł towary opisane w kolumnie 1 tabeli zawartej w załączniku muszą być klasyfikowane pod odpowiednimi kodami CN wskazanymi w kolumnie 2 z przyczyn określonych w kolumnie 3.

- (4) Należy zagwarantować, by wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal stosowana przez osobę, której udzielono informacji, przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1 załączonej tabeli są klasyfikowane w ramach Nomenklatury Scalonej według odpowiednich kodów CN wskazanych w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 w okresie trzech miesięcy można nadal powoływać się na wiążącą informację taryfową wydaną przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Zestaw pakowany do sprzedaży detalicznej składający się z: — urządzenia z elektronicznymi elementami składowymi, posiadającego kształt papierosa, — dwóch nabojów, — dwóch baterii litowych do ładowania, oraz — ładowarki do baterii. Urządzenie składa się z obudowy ze stali nierdzewnej z układem mikroelektronicznym, z czujnika o bardzo wysokiej czułości, komory na baterie i komory do umieszczania naboju. Każdy nabój składa się z inhalatora i ampułki. Ampułka zawiera nikotynę, mieszaninę zapachową papierosów i zwykłe dodatki spożywcze. Zarówno inhalator, jak i ampułka są jednorazowego użytku. Układ elektroniczny, aktywowany poprzez inhalację, rozpoczyna rozpylanie roztworu nikotyny i wytwarzanie rozpylonego „dymu”, który ma być wdychany przez palacza.	8543 70 90	Klasyfikacja jest wyznaczona przez reguły 1, 3 b) i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 8543, 8543 70 i 8543 70 90. Częścią składową, która nadaje zestawowi zasadniczy charakter, jest urządzenie elektroniczne, ponieważ jest to układ elektroniczny, który wyzwala rozpylanie roztworu nikotyny i wytwarzanie rozpylonego „dymu”, który ma być wdychany przez palacza. Klasyfikacja do pozycji 8424 jest wykluczona, ponieważ urządzenie nie jest urządzeniem mechanicznym do rozrzucania, rozpraszania lub rozpylania cieczy. Urządzenie elektroniczne uważane jest za aparaturę elektryczną wykonującą indywidualną funkcję, niewymienioną ani niewłączoną gdzie indziej w dziale 85. Na mocy ogólnej reguły 3 b) zestaw ten ma być zatem klasyfikowany do pozycji 8543 (zob. także Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego do pozycji 8543, akapit trzeci).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1144/2008**z dnia 18 listopada 2008 r.****zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady
w odniesieniu do Chorwacji****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 3 lit. a) i art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 ustanawia wymogi dotyczące zdrowia zwierząt stosowane do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym oraz zasady stosowane do kontroli takiego przemieszczania.
- (2) Wymogi te różnią się w zależności od tego, czy zwierzęta domowe przemieszczane są pomiędzy państwami członkowskimi, czy z krajów trzecich do państw członkowskich. Ponadto istnieje dodatkowe rozróżnienie wymogów dotyczących przemieszczania z krajów trzecich w odniesieniu do krajów trzecich wymienionych w sekcji 2 części B załącznika II do tego rozporządzenia oraz do krajów trzecich wymienionych w części C tego załącznika.
- (3) Kraje trzecie stosujące wobec niehandlowego przemieszczania zwierząt domowych zasady co najmniej równoważne zasadom wspólnotowym przewidzianym w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 998/2003 wymienione są w sekcji 2 części B załącznika II do tego rozporządzenia. Zasady te przewidują możliwość stosowania przez wspomniane kraje trzecie paszportu zgodnego z modelem wprowadzonym decyzją Komisji 2003/803/WE⁽²⁾ zamiast świadectwa.
- (4) Niehandlowe przemieszczanie zwierząt domowych z tych krajów trzecich do Wspólnoty podlega tym samym zasadom, co przemieszczanie tych zwierząt pomiędzy państwami członkowskimi, zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia (WE) nr 998/2003.
- (5) Wykaz w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 obejmuje kraje trzecie i terytoria, w których nie występuje wścieklizna oraz kraje trzecie i terytoria,

w tym Chorwację, w odniesieniu do których ryzyko pojawienia się wścieklizny we Wspólnocie na skutek wprowadzenia do Wspólnoty zwierząt domowych z tych krajów trzecich i terytoriów nie jest wyższe niż ryzyko związane z przemieszczaniem pomiędzy państwami członkowskimi.

- (6) Chorwacja złożyła ostatnio wniosek o uwzględnienie jej w sekcji 2 części B załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 w celu uproszczenia przemieszczeń zwierząt domowych pomiędzy Chorwacją a UE.
- (7) Dostarczone przez Chorwację informacje dotyczące jej prawa krajowego wskazują, że kraj ten stosuje do niehandlowego przemieszczania zwierząt domowych zasady co najmniej równoważne zasadom wspólnotowym przewidzianym w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 998/2003.
- (8) Należy zatem usunąć Chorwację z wykazu w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 i uwzględnić ją w wykazie w sekcji 2 części B tego załącznika.
- (9) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 998/2003 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w sekcji 2 części B pomiędzy pozycjami dotyczącymi Szwajcarii i Islandii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„HR Chorwacja”;

- 2) w części C usuwa się pozycję w brzmieniu:

„HR Chorwacja”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 27.11.2003, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1145/2008**z dnia 18 listopada 2008 r.****ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 637/2008
w odniesieniu do krajowych programów restrukturyzacji sektora bawełny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i ustanawiające krajowe programy restrukturyzacji sektora bawełny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozdział 2 rozporządzenia (WE) nr 637/2008 zawiera przepisy dotyczące programów restrukturyzacyjnych określanych na szczeblu państwa członkowskiego w celu finansowania szczególnych środków wsparcia dla sektora bawełny. Należy wypełnić te ramy przez ustanowienie przepisów wykonawczych.
- (2) Należy ustalić, jakie elementy mają zawierać programy restrukturyzacyjne przedkładane przez państwa członkowskie. Ponadto należy określić zasady dotyczące wprowadzania zmian w programach restrukturyzacyjnych tak, aby dostosować je do wszelkich nowych warunków, których nie można było przewidzieć w czasie pierwotnego przedstawienia programów.
- (3) Aby zapewnić właściwe monitorowanie i ocenę programów restrukturyzacyjnych, należy ustanowić wymóg składania sprawozdań z oceny zawierających szczegółowe informacje operacyjne i finansowe dotyczące wdrażania tych programów.
- (4) Ponadto należy zapewnić dostęp wszystkich zainteresowanych stron do informacji związanych z programami restrukturyzacyjnymi.
- (5) Należy ustalić minimalne wymogi na potrzeby zarządzania przyznawaniem i wypłacaniem wsparcia. Należy również zapewnić możliwość wypłaty jednej lub większej liczby zaliczek w przypadku środków, które mogą być związane z dużymi wydatkami.
- (6) Należy ustanowić przepisy dotyczące obowiązku państw członkowskich w zakresie kontroli wydatków, szczególnie w zakresie terminów i charakteru kontroli na miejscu środków dotyczących demontażu i inwestycji. W celu ochrony interesów finansowych Wspólnoty konieczne jest również ustanowienie szczegółowych zasad zwrotu nienależnych płatności oraz kar. W tym

celu należy stosować rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników ⁽³⁾.

- (7) W odniesieniu do pełnego i ostatecznego demontażu instalacji odziarniających przewidzianego w art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 637/2008 konieczne jest określenie szczegółowych kryteriów dotyczących czynności, które składają się na demontaż. Jakkolwiek o wysokości pomocy przyznawanej na demontaż decydują państwa członkowskie na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, należy ustanowić maksymalny poziom tej pomocy w celu uniknięcia nadwyżek rekompensat.
- (8) Należy w sposób jednoznaczny zdefiniować wsparcie na poprawę przetwórstwa bawełny, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 637/2008 dotyczącym pomocy na inwestycje w branży odziarniania bawełny, oraz określić wydatki kwalifikowalne. Ponadto konieczne jest ustalenie maksymalnego wkładu Wspólnoty w celu zapewnienia uczestnictwa finansowego i zaangażowania beneficjentów w inwestycje.
- (9) W odniesieniu do wsparcia dla rolników uczestniczących w systemach zapewniania jakości bawełny, określonych w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 637/2008, konieczne jest wskazanie odnośnych wspólnotowych systemów jakości, ustanowienie kryteriów na potrzeby krajowych systemów jakości oraz określenie poziomu pomocy i kosztów kwalifikowalnych.
- (10) W celu zapewnienia komplementarności między środkami promocyjnymi, o których mowa w art. 7 ust. 1 w lit. d) rozporządzenia (WE) nr 637/2008, a zasadami dotyczącymi działań informacyjnych i promocyjnych ustanowionymi rozporządzeniem rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich ⁽⁴⁾, należy ustanowić szczegółowe wymogi w zakresie wspierania promocji produktów wysokiej jakości, szczególnie w odniesieniu do beneficjentów i kwalifikowalnych działań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 5.7.2008, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 18.⁽⁴⁾ Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1.

- (11) W odniesieniu do pomocy udzielanej dostawcom urządzeń, o której mowa w art. 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 637/2008, należy ustalić dokładną definicję pomocy. Państwa członkowskie powinny podejmować decyzję o wysokości przydzielanej pomocy na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, konieczne jest jednak ustanowienie maksymalnego poziomu tej pomocy w celu uniknięcia nadwyżek rekompensat.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,
- g) kryteria i wskaźniki ilościowe służące monitorowaniu i ocenie środka programu restrukturyzacyjnego oraz kroków podjętych w celu odpowiedniej i skutecznej realizacji programów;
- h) informacje wskazujące właściwe organy i jednostki odpowiedzialne za realizację programu.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy wykonawcze dotyczące krajowych programów restrukturyzacyjnych na mocy rozporządzenia (WE) nr 637/2008. Programy obejmują pięć kwalifikowalnych środków określonych w art. 7 tego rozporządzenia.

Artykuł 2

Treść programów restrukturyzacyjnych

Programy restrukturyzacyjne przedkładać przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 637/2008 obejmują następujące elementy:

- a) szczegółowy opis zaproponowanych środków wraz z odpowiadającymi im wymiernymi celami;
- b) wyniki konsultacji przeprowadzonych zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 637/2008;
- c) ocenę uwidaczniającą oczekiwane skutki techniczne, gospodarcze, środowiskowe i społeczne;
- d) opis instalacji odziarniających w zainteresowanych państwach członkowskich oraz wykorzystanie ich zdolności od 2005 r. w przypadku włączenia do programu restrukturyzacyjnego środków, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia nr 637/2008;
- e) harmonogram wdrażania każdego środka;
- f) ogólne zestawienie zasobów finansowych, które mają zostać uruchomione, zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku do niniejszego rozporządzenia oraz przewidywany podział tych zasobów między poszczególne środki

Artykuł 3

Zmiany programów restrukturyzacyjnych

Zmiany wprowadzone do programów restrukturyzacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 637/2008, są przedkładane nie częściej niż raz na rok.

Zmienione programy w jasny i dokładny sposób wskazują proponowane zmiany, powody ich wprowadzenia i ich skutki finansowe oraz w razie potrzeby zawierają zmienioną wersję zestawienia zasobów finansowych zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Wydatki wynikające ze zmian w programach restrukturyzacyjnych są kwalifikowalne od dnia przedłożenia Komisji zmienionego programu. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za wydatki poniesione od dnia przedstawienia zmienionych programów restrukturyzacyjnych Komisji do dnia ich wejścia w życie zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 637/2008.

Artykuł 4

Sprawozdawczość i ocena

1. Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie z wdrażania programu restrukturyzacyjnego wraz z każdym nowym programem restrukturyzacyjnym, z wyjątkiem pierwszego programu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 637/2008, przedłożonego w 2009 r.
2. Sprawozdanie składane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz sprawozdanie składane wraz z powiadomieniem o zakończeniu programu, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 637/2008 zawiera:
- a) wykaz i opis środków, na które w ramach programów restrukturyzacyjnych zostało przyznane wsparcie wspólnotowe, w podziale na poszczególne lata odnośnego okresu programowania;
- b) w stosownych przypadkach opis wszelkich zmian wprowadzonych w programie restrukturyzacyjnym, ich przyczyn i przyszłych konsekwencji;

- c) opis rezultatów osiągniętych w ramach każdego środka w świetle wymiernych celów określonych w programie restrukturyzacyjnym;
- d) zestawienie już poniesionych w okresie programowania wydatków, które w żadnym przypadku nie mogą przekraczać limitu całkowitej kwoty przyznanej danemu państwu członkowskiemu zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 637/2008 w podziale na lata budżetowe;
- e) prognozy wsparcia w odniesieniu do wydatków do końca przewidywanego okresu wdrażania programu restrukturyzacyjnego, w ramach limitu całkowitej kwoty przydzielonej danemu państwu członkowskiemu zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 637/2008;
- f) w razie potrzeby analizę udziału innych funduszy wspólnotowych oraz ich zgodności z pomocą finansowaną z programu restrukturyzacyjnego.

3. Państwa członkowskie dokumentują szczegóły wszystkich programów restrukturyzacyjnych, zmienionych lub niezmienionych, a także szczegóły wszystkich środków zastosowanych w ramach tych programów.

Artykuł 5

Publiczny dostęp do informacji na temat programów restrukturyzacyjnych

Państwa członkowskie udostępniają publicznie na stronie internetowej program restrukturyzacyjny, wprowadzane w nim zmiany, sprawozdanie z wdrażania programu i wszelkie krajowe akty prawne dotyczące programu.

Artykuł 6

Wymogi dotyczące stosowania i płatności

- 1. Państwa członkowskie w odniesieniu do każdego środka zawartego w ich programie restrukturyzacyjnym i wymienionego w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 637/2008:
 - a) określają elementy, które mają znaleźć się we wniosku o udzielenie wsparcia;
 - b) ustalają termin rozpoczęcia i zakończenia okresu składania wniosków;
 - c) zatwierdzają ważne i kompletne wnioski na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, uwzględniając zasoby finansowe dostępne w ramach limitów rocznych, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 637/2008;
 - d) dokonują płatności z tytułu kwalifikowalnego wsparcia lub pozostałego kwalifikowalnego wsparcia w przypadku wypłaty zaliczki, po zrealizowaniu środka

i przeprowadzeniu kontroli określonych w art. 7 niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku środków określonych w art. 7 ust. 1 lit. a), b), d) i e) rozporządzenia (WE) nr 637/2008 państwa członkowskie mogą dokonać płatności jednej lub większej liczby zaliczek na rzecz beneficjentów. Łączna wysokość wszystkich zaliczek nie przekracza 75 % kwalifikowalnych wydatków.

Wypłata zaliczki uzależniona jest od wniesienia zabezpieczenia w kwocie równej 120 % wysokości danej zaliczki.

Zabezpieczenia są zwalniane pod warunkiem że środki zostały zrealizowane i że przeprowadzono kontrole, o których mowa w art. 7.

3. Wszelkie płatności, o których mowa w ust. 1 i 2, dotyczące konkretnych wniosków są dokonywane najpóźniej do dnia 30 czerwca czwartego roku od upłynięcia terminu składania projektów programów restrukturyzacyjnych, zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 637/2008. Płatności w pierwszym roku pierwszego okresu programowania są dokonywane, poczynwszy od dnia 16 października 2009 r.

4. Państwa członkowskie ustalają szczegółowe zasady wykonania przepisów niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Monitorowanie i kontrola

1. Nie naruszając obowiązków w zakresie kontroli, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1290/2005, państwa członkowskie monitorują, kontrolują i dokonują weryfikacji wdrażania programu restrukturyzacyjnego, który zaczął obowiązywać.

W przypadku środków, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 637/2008, przed dokonaniem ostatecznej płatności państwa członkowskie przeprowadzają kontrolę na miejscu każdego zakładu i każdej jednostki produkcyjnej, które otrzymują wsparcie w ramach programu restrukturyzacyjnego, w celu sprawdzenia, czy zostały spełnione wszystkie warunki uzyskania pomocy.

W odniesieniu do środków, określonych w art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 637/2008, kontrole na miejscu przeprowadzane są we wszystkich odnośnych zakładach i jednostkach produkcyjnych najpóźniej na trzy miesiące po upływie okresu jednego roku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, w celu sprawdzenia, czy zostały spełnione określone w nim wymogi.

2. W odniesieniu do każdej kontroli na miejscu w terminie miesiąca sporządzane jest sprawozdanie wyczerpująco opisujące podjęte działania, główne wnioski i wymagane dalsze działania. Sprawozdanie z kontroli zawiera w szczególności:

- a) informacje dotyczące beneficjenta oraz jednostki produkcyjnej będącej przedmiotem kontroli, jak również osób obecnych podczas jej przeprowadzania;
- b) informację, czy zawiadomienie o kontroli zostało przekazane beneficjentowi, a jeśli tak, z jakim wyprzedzeniem;
- c) określenie wymogów i standardów będących przedmiotem kontroli;
- d) opis charakteru i zakresu przeprowadzonych kontroli;
- e) ustalenia;
- f) elementy, w przypadku których stwierdzono niezgodność;
- g) ocenę wagi niezgodności w stosunku do każdego elementu, między innymi na podstawie jej powagi, rozmiaru, trwałości i historii.

Beneficjent jest informowany o wszelkich stwierdzonych niezgodnościach.

Artykuł 8

Odzyskiwanie nienależnych płatności

Nienależne płatności są odzyskiwane z odsetkami od odpowiednich beneficjentów. Przepisy art. 73 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 stosuje się *mutatis mutandis*.

Wykonanie kar administracyjnych oraz odzyskiwanie nienależnych płatności odbywa się bez uszczerbku dla powiadamiania Komisji o nieprawidłowościach zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1848/2006 ⁽¹⁾.

Artykuł 9

Kary

1. Jeżeli beneficjent nie spełnia jednego warunku lub większej liczby warunków uzyskania pomocy w ramach środków programu restrukturyzacyjnego, zostaje obciążony opłatą w wysokości 10 % kwoty pomocy, którą należy zwrócić na mocy art. 8.

2. Kary nakładane zgodnie z ust. 1 nie zostają nałożone, jeżeli przedsiębiorstwo w zadawalający sposób udowodni właściwemu organowi, że niezgodność wynika z przypadków działania siły wyższej, oraz jeżeli jednoznacznie, na piśmie i w odpowiednim terminie wskaże właściwemu organowi niezgodność.

3. Kary określone w ust. 1 nie mają zastosowania, jeżeli dana płatność została dokonana na skutek pomyłki właściwych organów państw członkowskich lub innego odpowiedniego organu oraz jeżeli błąd nie mógł zostać wykryty przez benefi-

cjenta w zwykłych okolicznościach, zaś beneficjent ze swojej strony działał w dobrej wierze.

4. Jeżeli do niezgodności doszło celowo lub wskutek poważnego zaniedbania, beneficjent zostaje obciążony opłatą w wysokości 30 % kwoty pomocy, którą należy zwrócić na mocy art. 8.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI KWALIFIKOWALNE

SEKCJA 1

Demontaż instalacji odziarniających

Artykuł 10

Zakres

1. Pełen i ostateczny demontaż instalacji odziarniających, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 637/2008 wymaga:

- a) ostatecznego i całkowitego zaprzestania odziarniania bawełny w określonym zakładzie lub w określonych zakładach;
- b) demontażu wszelkich istniejących w nich urządzeń odziarniających oraz usunięcia ich z zakładu lub zakładów w terminie roku od zatwierdzenia wniosku przez państwo członkowskie;
- c) całkowitego wyłączenia urządzeń odziarniających z procesu przetwarzania bawełny we Wspólnocie poprzez:
 - (i) wywóz urządzeń do kraju trzeciego;
 - (ii) gwarancję wykorzystania urządzeń w innym sektorze; lub
 - (iii) zniszczenie urządzeń;
- d) przywrócenia dobrych warunków środowiskowych zakładu lub zakładów oraz ułatwienia przeniesienia siły roboczej; oraz
- e) pisemnego zobowiązania do niewykorzystywania jednostki produkcyjnej lub jednostek produkcyjnych dla celów odziarniania bawełny przez okres 10 lat.

Urządzenia odziarniające oznaczają wszelkie specjalne urządzenia wykorzystywane do przetwarzania nieodziarnionej bawełny na bawełnę odziarnioną i jej produkty uboczne włącznie z zasilarkami, suszarkami, oczyszczarkami, urządzeniami do usuwania odpadków, odziarniarkami, kondensatorami, maszynami do delinterowania i prasami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 56.

2. Państwa członkowskie mogą nałożyć dodatkowe wymogi dotyczące demontażu, o którym mowa w ust. 1.

3. Aby instalacje odziarniające, o których mowa w ust. 1, mogły zostać uznane za kwalifikowalne, powinny być w dobrym stanie.

4. Budynki i jednostki produkcyjne zakładu mogą w dalszym ciągu być używane do prowadzenia działalności niezwiązanej z produkcją, przetwarzaniem lub sprzedażą bawełny.

Artykuł 11

Wkład Wspólnoty

1. Na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów państwa członkowskie ustalają wysokość pomocy, która ma zostać przyznana w ramach środków, o których mowa w art. 10.

2. Pomoc przyznawana poszczególnym zakładom odziarniania jest ograniczona do maksymalnej kwoty w wysokości 100 EUR na tonę nieodziarnionej bawełny w odniesieniu do ilości bawełny przetwarzanej w danym zakładzie, która kwalifikowała się do wsparcia zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Rady (WE) nr 1051/2001⁽¹⁾ w roku gospodarczym 2005/2006.

SEKCJA 2

Inwestycje w branży odziarniania bawełny

Artykuł 12

Zakres

Wsparcie na środek, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 637/2008, jest przyznawane w odniesieniu do inwestycji materialnych i niematerialnych, które pozytywnie wpływają na całokształt wyników finansowych przedsiębiorstwa oraz dotyczą:

- a) przetwarzania lub wprowadzania do obrotu bawełny; lub
- b) opracowywania nowych procesów i technologii związanych z bawełną.

Artykuł 13

Wydatki kwalifikowalne

1. Inwestycje objęte wsparciem są zgodne ze wspólnotowymi standardami mającymi zastosowanie do danej inwestycji.

2. Kwalifikowalnymi wydatkami są:

- a) ulepszenie nieruchomości;
- b) zakup lub zakup w formie leasingu nowych maszyn i sprzętu, w tym oprogramowania komputerowego, do

wartości rynkowej majątku z wyłączeniem innych kosztów dotyczących umowy leasingowej, takich jak marża leasingodawcy, koszty refinansowania odsetek, koszty ogólne i koszty ubezpieczenia;

- c) ogólne koszty związane z wydatkami określonymi w lit. a) i b), takie jak honoraria architektów i inżynierów oraz opłaty za konsultacje, analizy wykonalności, nabycie praw patentowych i licencji.

3. Koszty opracowywania nowych produktów, procesów i technologii, o których mowa w art. 12 dotyczą działań przygotowawczych, takich jak projektowanie, opracowywanie i testowanie procesów lub technologii oraz związane z nimi materialne lub niematerialne inwestycje poprzedzające wykorzystanie nowo opracowanych procesów i technologii do celów handlowych.

4. Proste inwestycje odtworzeniowe nie stanowią wydatków kwalifikowalnych.

Artykuł 14

Wkład Wspólnoty

1. Wkład Wspólnoty, określony w art. 12, jest ograniczony do następujących maksymalnych stawek pomocy:

- a) 50 % w regionach zaklasyfikowanych jako regiony konwergencji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1083/2006⁽²⁾;
- b) 40 % w regionach innych niż regiony konwergencji.

2. Wsparcie nie jest udzielane przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji w rozumieniu rozdziału 2.1 wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz wspomagania i restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji⁽³⁾.

3. Artykuł 72 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005⁽⁴⁾ stosuje się *mutatis mutandis* do wsparcia określonego w art. 12.

SEKCJA 3

Uczestnictwo rolników w systemach zapewniania jakości bawełny

Artykuł 15

Zakres

Wsparcie na środek, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 637/2008, powinno:

- a) być przyznawane na wspólnotowe systemy jakości bawełny ustanowione na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007⁽⁵⁾ lub rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006⁽⁶⁾ lub systemy jakości uznane przez państwa członkowskie;

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽¹⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, s. 3. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1) z dniem 31 grudnia 2005 r.

- b) być przyznawane jako roczna płatność motywująca ustalana według poziomu kosztów stałych wynikających z udziału we wspomnianych systemach przez maksymalny okres czterech lat.

Systemy, których jedynym celem jest zapewnienie wyższego poziomu kontroli przestrzegania obowiązkowych norm ustanowionych na mocy prawodawstwa wspólnotowego lub krajowego, nie kwalifikują się do uzyskania wsparcia na mocy niniejszej sekcji.

Artykuł 16

Kryteria kwalifikowalności

1. W celu zakwalifikowania do wsparcia uznane przez państwa członkowskie systemy jakości, określone w art. 15 lit. a) akapit pierwszy, powinny spełniać następujące kryteria:

- a) specyfika produktu końcowego wytworzonego w ramach takich systemów wynika ze szczegółowych obowiązków dotyczących metod uprawy i przetwórstwa, które gwarantują:

- (i) cechy charakterystyczne, łącznie z procesem produkcyjnym; lub
- (ii) jakość produktu końcowego, która w sposób znaczący przewyższa praktykowaną jakość handlową produktów w zakresie zdrowia roślin lub ochrony środowiska;

- b) systemy obejmują obowiązkowe specyfikacje produktów, a zgodność z tymi specyfikacjami jest weryfikowana przez niezależny organ kontroli;

- c) systemy są otwarte dla wszystkich producentów;

- d) systemy są przejrzyste i zapewniają pełną identyfikowalność produktów;

- e) systemy odpowiadają bieżącej lub przewidywanej koniunkturze na rynku.

2. Wsparcie może zostać udzielone rolnikom biorącym udział w systemie jakości tylko wtedy, gdy jakość produktu została oficjalnie uznana na mocy rozporządzeń i przepisów systemów wspólnotowych lub systemów jakości uznanych przez państwo członkowskie zgodnie z art. 15 lit. a) akapit pierwszy.

W odniesieniu do systemów jakości ustanowionych na mocy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wsparcie może być przyznane jedynie w odniesieniu do nazw zarejestrowanych w rejestrze wspólnotowym.

3. Jeżeli program restrukturyzacyjny obejmuje wsparcie na rzecz udziału w systemie jakości na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007, nie uwzględnia się kosztów stałych wy-

kających z udziału w takim systemie jakości przy obliczaniu wysokości wsparcia w ramach środka rolnośrodowiskowego na rzecz rolnictwa ekologicznego.

4. Dla celów art. 15 lit. b) akapit pierwszy „koszty stałe” oznaczają koszty poniesione na wprowadzenie wspieranego systemu jakości i roczną składkę za udział w tym systemie, w razie potrzeby łącznie z wydatkami na kontrole wymagane w celu sprawdzenia zgodności z wymogami systemu.

Artykuł 17

Wkład Wspólnoty

Wsparcie na środek określony w art. 15, jest ograniczone do maksymalnej kwoty 3 000 EUR na gospodarstwo rocznie.

SEKCJA 4

Informacje i promocja

Artykuł 18

Zakres

1. Wsparcie na środek określony w art. 7 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 637/2008, dotyczy bawełny objętej systemami jakości określonymi w art. 15 oraz produktów wytwarzanych w głównej mierze z tej bawełny.

2. Działania informacyjne i promocyjne wspierane w ramach rozporządzenia (WE) nr 3/2008 nie kwalifikują się do wsparcia.

Artykuł 19

Działania kwalifikowalne

1. Do wsparcia kwalifikują się działania informacyjne i promocyjne, których celem jest zachęcanie konsumentów do zakupu bawełny objętej systemami jakości, określonych w art. 15, lub produktów wytwarzanych w głównej mierze z tej bawełny.

Takie działania powinny zwracać uwagę na specyficzne cechy danych produktów lub ich przewagę nad innymi, w szczególności na jakość, specyficzne metody produkcji i poszanowanie środowiska związane z danym systemem jakości i mogą obejmować rozpowszechnianie wiedzy naukowej i technicznej na temat tych produktów. Obejmują one w szczególności organizację targów lub wystaw lub udział w nich, podobne przedsięwzięcia z zakresu *public relations* oraz reklamę wykorzystującą różne środki komunikacji lub reklamę w punktach sprzedaży.

2. Do wsparcia kwalifikują się jedynie działania informacyjne, promocyjne i reklamowe prowadzone na rynku wewnętrznym.

Działania te nie zachęcają konsumentów do zakupu produktu w związku z jego szczególnym pochodzeniem, z wyłączeniem produktów objętych systemem jakości wprowadzonym rozporządzeniem (WE) nr 510/2006. Zezwala się jednak na wskazanie pochodzenia produktu, pod warunkiem że oznaczenie pochodzenia ma drugorzędne znaczenie w stosunku do głównego przesłania.

Działania związane z promocją marek handlowych nie kwalifikują się do wsparcia.

3. Jeżeli działania, o których mowa w ust. 1, dotyczą produktu objętego systemem jakości ustanowionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007 lub rozporządzenia (WE) nr 510/2006, logo wspólnotowe przewidziane w ramach tych systemów znajduje się na materiałach informacyjnych, promocyjnych lub reklamowych.

4. Państwa członkowskie zapewniają zgodność z prawodawstwem wspólnotowym wszystkich projektów materiałów informacyjnych, promocyjnych i reklamowych opracowanych w kontekście wspieranych działań. W tym celu beneficjenci przekazują właściwemu organowi państwa członkowskiego projekty takich materiałów.

Artykuł 20

Wkład Wspólnoty

Wsparcie na środek określony w art. 18, jest ograniczone do 70 % kosztów danego działania.

SEKCJA 5

Pomoc dla dostawców urządzeń

Artykuł 21

Zakres

Pomoc na środek, określony w art. 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 637/2008, jest przyznawana na podstawie obie-

ktynnych i niedyskryminacyjnych kryteriów na pokrycie poniesionych strat, włącznie z utratą wartości specjalistycznych maszyn do zbiorów bawełny, które nie mogą zostać wykorzystane do innych celów.

Artykuł 22

Wkład Wspólnoty

1. Państwa członkowskie określają wysokość pomocy, która ma zostać przyznana w ramach środka określonego w art. 21. Pomoc ta nie przekracza poniesionych strat i jest ograniczona do maksymalnej kwoty w wysokości 10 EUR na tonę nieodziarnionej bawełny zebranej w ramach umowy w roku gospodarczym 2005/2006, która została dostarczona do zakładu odziarniania podlegającego demontażowi zgodnie z art. 10.

2. Państwa członkowskie zapewniają spełnianie przez beneficjentów wsparcia kryteriów określonych w art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 637/2008.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 23

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Ogólne zestawienie zasobów finansowych na potrzeby programu restrukturyzacyjnego zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 637/2008

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie:

Data zawiadomienia:

Zmienione zestawienie: tak/nie

Jeśli tak, numer:

		Rok budżetowy				
Środki	Rozporządzenie (WE) nr 637/2008	Rok 1 (2010)	Rok 2 (2011)	Rok 3 (2012)	Rok 4 (2013)	Razem
Demontaż	Artykuł 7 ust. 1 lit. a)					
Inwestycje	Artykuł 7 ust. 1 lit. b)					
Systemy jakości	Artykuł 7 ust. 1 lit. c)					
Informacje i promocja	Artykuł 7 ust. 1 lit. d)					
Dostawcy urządzeń	Artykuł 7 ust. 1 lit. e)					
Razem						

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1146/2008**z dnia 18 listopada 2008 r.****ustanawiające zakaz połowów beryksowatych w wodach Wspólnoty oraz wodach niezajdujących się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich obszarów III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV przez statki pływające pod banderą Portugalii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2015/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustanawiające na rok 2007 i 2008 wielkości dopuszczalne połowów dla wspólnotowych statków rybackich dotyczące niektórych głębinyowych zasobów rybnych ⁽³⁾ ustanawia kwoty na lata 2007 i 2008.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2008 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2008 r. państwu członkowskiemu określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się również przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 384 z 29.12.2006, s. 28.

ZAŁĄCZNIK

Nr	08/DSS
Państwo członkowskie	PRT
Stado	ALF/3X14-
Gatunek	Beryksowate (<i>Beryx</i> spp.)
Obszar	wody Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich obszarów III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV
Data	30.9.2008

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 13 października 2008 r.

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Kuby zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) z 1994 r., dotyczącego zmiany koncesji na listach koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w ramach procesu ich przystąpienia do Unii Europejskiej

(2008/870/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 w powiązaniu z jego art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 stycznia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z niektórymi innymi członkami WTO na mocy art. XXIV:6 Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) z 1994 r., w ramach procesu przystąpienia do Wspólnoty Europejskiej Republiki Bułgarii i Rumunii.
- (2) Negocjacje były prowadzone przez Komisję w drodze konsultacji z komitetem ustanowionym na mocy art. 133 Traktatu oraz w ramach wytycznych negocjacyjnych wydanych przez Radę.
- (3) Komisja zakończyła negocjacje w sprawie porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Kuby. Porozumienie należy zatwierdzić.

- (4) Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym w imieniu Wspólnoty zatwierdzone zostaje Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Kuby zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) z 1994 r., dotyczące zmiany koncesji na listach koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w ramach procesu ich przystąpienia do Unii Europejskiej.

Tekst porozumienia jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Szczegółowe przepisy w celu wykonania porozumienia przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

Artykuł 3

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania porozumienia w formie wymiany listów, o którym mowa w art. 1, w celu uczynienia go wiążącym dla Wspólnoty ⁽¹⁾.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 13 października 2008 r.

W imieniu Rady

B. KOUCHNER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie porozumienia zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

POROZUMIENIE

w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Kuby zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) z 1994 r., dotyczące zmiany koncesji na listach koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii, w ramach procesu ich przystąpienia do Unii Europejskiej

A. Pismo wystosowane przez Wspólnotę Europejską

Genewa, dnia 24 października 2008 r.

Szanowny Panie!

W następstwie negocjacji na mocy art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) z 1994 r. dotyczących zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii, w ramach procesu ich przystąpienia do Unii Europejskiej, Wspólnota Europejska i Republika Kuby uzgodniły, co następuje:

Wspólnota Europejska wprowadzi do swojej listy koncesyjnej, w odniesieniu do obszaru celnego UE-27, następujące zmiany:

Powiększenie o 10 000 ton przydziału krajowego (dla Kuby) wynoszącego obecnie 106 925 ton w kontyngencie taryfowym WE dotyczącym surowego cukru trzcinowego do rafinacji (kod CN 1701 11 10), przy utrzymaniu obowiązującej stawki celnej w ramach kontyngentu wynoszącej 98 EUR/t/netto.

W roku gospodarczym 2008/2009 przydział krajowy dla Kuby będzie wynosić 20 000 ton. W roku gospodarczym 2009/2010 przydział krajowy dla Kuby będzie wynosić 10 000 ton.

Republika Kuby akceptuje podejście Wspólnoty Europejskiej w zakresie wyrównywania kontyngentów taryfowych jako sposób dostosowania wynikających z GATT zobowiązań WE-25 oraz Republiki Bułgarii i Rumunii po ostatnim rozszerzeniu Wspólnoty Europejskiej.

Niniejsze porozumienie wejdzie w życie dwa miesiące po dniu podpisania pisma przez Republikę Kuby.

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

Съставено в Женева на двадесет и четвърти октомври две хиляди и осма година.
 Hecho en Ginebra, el veinticuatro de octubre de dos mil ocho.
 V Ženevě dne dvacátého čtvrtého října dva tisíce osm.
 Udfærdiget i Geneve, den fireogtyvende oktober to tusind og otte.
 Geschehen zu Genf am vierundzwanzigsten Oktober zweitausendundacht.
 Genfis kahe tuhande kaheksanda aasta oktoobrikuu kahekümne neljandal päeval.
 Έγινε στις Γενεύη, στις είκοσι τέσσερις Οκτωβρίου δύο χιλιάδες οκτώ.
 Done at Geneva, on the twenty-fourth day of October in the year two thousand and eight.
 Fait à Genève, le vingt-quatre octobre deux mille huit.
 Fatto a Ginevra, addì ventiquattro ottobre duemilaotto.
 Ženēvā, divtūkstoš astotā gada divdesmit ceturtajā oktobrī.
 Ženeva, du tūkstančiai aštuntų metų spalio dvidešimt ketvirta diena.
 Kelt Genfben, a kettőezer nyolcadik év október havának huszonnegyedik napján.
 Magħmula f'Ginevra, fl-erbgha u ghoxrin ta' Ottubru ta' l-elfejn u tmienja.
 Gedaan te Genève, de vierentwintigste oktober tweeduizend acht.
 Sporządzono w Genewie dnia dwudziestego czwartego października dwa tysiące ósmego roku.
 Feito em Genebra, em vinte e quatro de Outubro de dois mil e oito.
 Încheiat la Geneva la douăzeci şi patru octombrie două mii opt.
 V Ženeve dvadsiateho štvrtého oktobra dvetisícosem.
 V Ženevi, štiriindvajsetega oktobra dva tisoč osem.
 Tehty Genevessä kahdentenäkymmenentenäneljänä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakahdeksan.
 Utfärdat i Genève den tjugofjärde oktober tjugohundraåtta.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen

B. Pismo wystosowane przez Republikę Kuby

Genewa, dnia 24 października 2008 r.

Szanowny Panie!

W nawiązaniu do Pańskiego listu o następującej treści:

„W następstwie negocjacji na mocy art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) z 1994 r. dotyczących zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii, w ramach procesu ich przystąpienia do Unii Europejskiej, Wspólnota Europejska i Republika Kuby uzgodniły, co następuje:

Wspólnota Europejska wprowadzi do swojej listy koncesyjnej, w odniesieniu do obszaru celnego UE-27, następujące zmiany:

Powiększenie o 10 000 ton przydziału krajowego (dla Kuby) wynoszącego obecnie 106 925 ton w kontyngencie taryfowym WE dotyczącym surowego cukru trzcinowego do rafinacji (kod CN 1701 11 10), przy utrzymaniu obowiązującej stawki celnej w ramach kontyngentu wynoszącej 98 EUR/t/netto.

W roku gospodarczym 2008/2009 przydział krajowy dla Kuby będzie wynosić 20 000 ton.
W roku gospodarczym 2009/2010 przydział krajowy dla Kuby będzie wynosić 10 000 ton.

Republika Kuby akceptuje podejście Wspólnoty Europejskiej w zakresie wyrównywania kontyngentów taryfowych jako sposób dostosowania wynikających z GATT zobowiązań WE-25 oraz Republiki Bułgarii i Rumunii po ostatnim rozszerzeniu Wspólnoty Europejskiej.

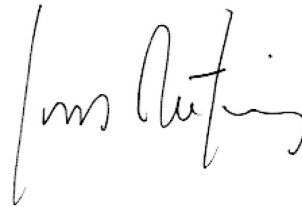
Niniejsze porozumienie wejdzie w życie dwa miesiące po dniu podpisania pisma przez Republikę Kuby.”.

Niniejszym mam zaszczyt potwierdzić zgodę mojego rządu.

W imieniu Republiki Kuby

Hecho en Ginebra, el veinticuatro de octubre de dos mil ocho.
Съставено в Женева на двадесет и четвърти октомври две хиляди и осма година.
V Ženevě dne dvacátého čtvrtého října dva tisíce osm.
Udfærdiget i Geneve, den fireogtyvende oktober to tusind og otte.
Geschehen zu Genf am vierundzwanzigsten Oktober zweitausendundacht.
Genfis kahe tuhande kaheksanda aasta oktoobrikuu kahekümne neljandal päeval.
Έγινε στη Γενεύη, στις είκοσι τέσσερις Οκτωβρίου δύο χιλιάδες οκτώ.
Done at Geneva, on the twenty-fourth day of October in the year two thousand and eight.
Fait à Genève, le vingt-quatre octobre deux mille huit.
Fatto a Ginevra, addì ventiquattro ottobre duemilaotto.
Ženēvā, divtūkstoš astotā gada divdesmit ceturtajā oktobrī.
Ženeva, du tūkstančiai aštuntąjį metų spalio dvidešimt ketvirtą dieną.
Kelt Genfben, a kettőezer nyolcadik év október havának huszonnegyedik napján.
Maghmula f'Ginevra, fl-erbgha u ghoxrin ta' Ottubru ta' l-elfejn u tmienja.
Gedaan te Genève, de vierentwintigste oktober tweeduizend acht.
Sporządzono w Genewie, dnia dwudziestego czwartego października dwa tysiące ósmego roku.
Feito em Genebra, em vinte e quatro de Outubro de dois mil e oito.
Încheiat la Geneva la douăzeci și patru octombrie două mii opt.
V Ženeve dvadsiateho štvrtého oktobra dvetisícosem.
V Ženevi, štiriindvajsetega oktobra dva tisoč osem.
Tehty Genevessä kahdentenakymmenentenäneljänä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakahdeksan.
Utfärdat i Genève den tjugo fjärde oktober tjugohundraåtta.

Por la República de Cuba
За Република Куба
Za Kubánskou republiku
For Det Republikken Cuba
Für die Republik Kuba
Kuuba Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία της Κούβας
For the Republic of Cuba
Pour la République de Cuba
Per la Repubblica di Cuba
Kubas Republikas vāradā —
Kubos Respublikos vardu
A Kubai Köztársaság részéről
Ghar-Repubblika ta' Kuba
Voor de Republiek Cuba
W imieniu Republiki Kuby
Pela República de Cuba
Pentru Republica Cuba
Za Kubánsku republiku
Za Republiko Kubo
Kuuban tasavallan puolesta
För Republiken Kubas vägnar

DECYZJA RADY

z dnia 20 października 2008 r.

w sprawie zatwierdzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko do Konwencji EKG ONZ o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym sporządzonej w Espoo w 1991 r.

(2008/871/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 maja 2003 r., w czasie piątej konferencji ministerialnej „Środowisko dla Europy”, która odbyła się w Kijowie na Ukrainie w dniach 21–23 maja 2003 r., Komisja podpisała w imieniu Wspólnoty Protokół w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko do Konwencji EKG ONZ o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym sporządzonej w Espoo w 1991 r. („Protokół SEA”).
- (2) Protokół SEA pomaga chronić środowisko naturalne, ustanawiając ramy oceny ewentualnych skutków dla środowiska naturalnego, w tym zdrowia, wynikających z realizacji planów i programów oraz dokładając starań dla zapewnienia, aby kwestie związane ze środowiskiem naturalnym, w tym zdrowiem, były uwzględniane i włączane, w odpowiednim zakresie, w przygotowywanie wniosków dotyczących polityki i prawodawstwa.
- (3) Wspólnota i państwa członkowskie powinny podjąć kroki niezbędne do umożliwienia złożenia, w miarę możliwości jednoczesnego, dokumentów ratyfikacyjnych, zatwierdzających lub przyjmujących.

- (4) Protokół SEA powinien zostać zatwierdzony przez Wspólnotę,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Protokół w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko do Konwencji EKG ONZ o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym sporządzonej w Espoo w 1991 r. („Protokół SEA”).

2. Tekst Protokołu SEA jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do złożenia dokumentu zatwierdzającego Protokół SEA na ręce Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, działającego jako depozytariusz, zgodnie z art. 22 tego protokołu.

2. Wyznaczona osoba lub osoby składają jednocześnie do depozytu deklarację dotyczącą kompetencji, określoną w załączniku do niniejszej decyzji, zgodnie z art. 23 ust. 5 Protokołu SEA.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 20 października 2008 r.

W imieniu Rady

J.-L. BORLOO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 8 lipca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

ZAŁĄCZNIK

Deklaracja Wspólnoty Europejskiej zgodnie z art. 23 ust. 5 Protokołu w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko do Konwencji EKG ONZ o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym sporządzonej w Espoo w 1991 r.

Wspólnota Europejska oświadcza, że zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, w szczególności z jego art. 175 ust. 1, posiada kompetencje do zawierania porozumień międzynarodowych oraz realizowania wynikających z nich zobowiązań, które służą osiągnięciu następujących celów:

- zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego,
- ochrony zdrowia ludzkiego,
- rozsądnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych,
- promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego.

Ponadto Wspólnota Europejska oświadcza, że przyjęła już instrumenty prawne, w tym dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, wiążące jej państwa członkowskie, obejmujące kwestie regulowane niniejszym protokołem, oraz że będzie przedkładać i aktualizować, w zależności od potrzeb, wykaz tych instrumentów prawnych depozytariuszowi zgodnie z art. 23 ust. 5 protokołu.

Wspólnota Europejska jest odpowiedzialna za wykonywanie tych zobowiązań wynikających z protokołu, które są objęte obowiązującym prawem wspólnotowym.

Wykonywanie kompetencji Wspólnoty podlega ze swej natury stałemu rozwojowi.

PROTOKÓŁ**w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko do Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym**

STRONY PROTOKOŁU,

UZNAJĄC, że ważne jest uwzględnienie aspektów środowiskowych, w tym zdrowotnych, w procesie przygotowania i przyjmowania planów i programów oraz, we właściwym zakresie, polityki i ustawodawstwa,

ZOBOWIĄZUJĄC SIĘ do promowania zrównoważonego rozwoju i z tego powodu opierając się na wnioskach Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie środowiska i rozwoju (w Rio de Janeiro, w Brazylii, w 1992 r.), w szczególności na zasadach 4 i 10 Deklaracji z Rio w sprawie środowiska i rozwoju i Agendy 21, a także na wynikach Trzeciej Ministerialnej Konferencji w sprawie środowiska i zdrowia (w Londynie w 1999 r.) i Światowego szczytu w sprawie zrównoważonego rozwoju (w Johannesburgu w Republice Południowej Afryki w 2002 r.),

PAMIĘTAJĄC O Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej w Espoo w Finlandii w dniu 25 lutego 1991 r., i decyzji II/9 jej Stron, podjętej w Sofii w dniach 26 i 27 lutego 2001 r., w której zdecydowano o opracowaniu prawnie wiążącego protokołu w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko,

UZNAJĄC, że strategiczna ocena oddziaływania na środowisko powinna odgrywać ważną rolę w procesie przygotowania i przyjmowania planów i programów oraz, we właściwym zakresie, polityki i ustawodawstwa oraz że szersze zastosowanie zasad oceny oddziaływania na środowisko do planów, programów, polityki i ustawodawstwa dodatkowo wzmocni systematyczną analizę ich znaczącego wpływu na środowisko,

UZNAJĄC znaczenie Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzonej w Aarhus w Danii w dniu 25 czerwca 1998 r., i odnotowując stosowne ustępy deklaracji z Lucca, przyjętej na pierwszym spotkaniu jej Stron,

Z tego względu ŚWIADOMI wagi zapewnienia udziału społeczeństwa w strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko,

UZNAJĄC korzyści dla zdrowia i dobrobytu obecnego i przyszłych pokoleń, które pojawiają się, jeśli potrzeba ochrony i poprawy ludzkiego zdrowia zostanie wzięta pod uwagę jako integralny element strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, a także uznając znaczenie prac, którym przewodzi Światowa Organizacja Zdrowia w tym zakresie,

POMNI potrzeby i znaczenia wzmocnienia współpracy międzynarodowej w ocenie transgranicznych skutków, w tym zdrowotnych, planowanych planów i programów oraz, we właściwym zakresie, polityki i ustawodawstwa,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Cel**

Celem niniejszego protokołu jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska, w tym zdrowia, przez:

- a) zapewnienie wszechstronnego uwzględnienia aspektów środowiskowych, w tym zdrowotnych, w procesie opracowania planów i programów;
- b) przyczynienie się do rozważenia problemów środowiskowych, w tym zdrowotnych, w procesie przygotowania polityk i ustawodawstwa;
- c) ustanowienie jasnych, przejrzystych i efektywnych procedur strategicznej oceny oddziaływania na środowisko;
- d) zapewnienie udziału społeczeństwa w strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko;
- e) uwzględnienie, dzięki powyższym działaniom, zagadnień środowiskowych, w tym zdrowotnych, w działaniach i instrumentach mających na celu dalszy zrównoważony rozwój.

Artykuł 2**Definicje**

Dla celów niniejszego protokołu:

- 1) „konwencja” oznacza Konwencję o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym;
- 2) „Strona” oznacza, jeśli z tekstu nie wynika inaczej, Umawiającą się Stronę niniejszego protokołu;
- 3) „Strona pochodzenia” oznacza Umawiającą się Stronę lub Stronę niniejszego protokołu, pod których jurysdykcją ma być przygotowany plan lub program;
- 4) „Strona narażona” oznacza Umawiającą się Stronę lub Stronę niniejszego protokołu, które mogą być narażone na transgraniczny wpływ na środowisko, w tym na zdrowie, planu lub programu;
- 5) „plany i programy” oznaczają plany i programy oraz wszelkie ich modyfikacje:
 - a) wymagane przez przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne;
 - b) przygotowywane lub przyjmowane przez organ lub przygotowywane przez organ do przyjęcia za pośrednictwem procedury ustawodawczej przez parlament lub rząd.
- 6) „strategiczna ocena oddziaływania na środowisko” oznacza ocenę prawdopodobnego wpływu na środowisko, w tym na zdrowie, na którą składa się ustalenie zakresu sprawozdania dotyczącego środowiska i jego przygotowanie, przeprowadzenie postępowania z udziałem społeczeństwa i konsultacji oraz uwzględnienie sprawozdania dotyczącego środowiska i wyników postępowania z udziałem społeczeństwa i konsultacji w planie i programie;
- 7) „oddziaływanie na środowisko, w tym na zdrowie” oznacza jakiegokolwiek skutek dla środowiska, w tym dla zdrowia ludzi, flory, fauny, różnorodności biologicznej, gleby, klimatu, powietrza, wody, krajobrazu, obszarów przyrodniczych, dóbr materialnych, dziedzictwa kulturowego oraz wzajemnych oddziaływań między tymi czynnikami;
- 8) „społeczeństwo” oznacza jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych oraz, zgodnie z ustawodawstwem lub praktyką krajową, ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy.

Artykuł 3**Postanowienia ogólne**

1. Każda ze Stron podejmuje niezbędne działania ustawodawcze, wykonawcze i inne stosowne środki w celu wykonania

postanowień niniejszego protokołu w jasnych, przejrzystych ramach.

2. Każda ze Stron podejmuje starania, aby zapewnić udzielenie przez urzędników i organy pomocy wskazówek społeczeństwu w sprawach objętych protokołem.
3. Każda ze Stron zapewnia odpowiednie uznanie i wsparcie stowarzyszeniom, organizacjom lub grupom działającym na rzecz ochrony środowiska, w tym zdrowia, w kontekście niniejszego protokołu.
4. Postanowienia niniejszego protokołu nie wpływają na prawo Strony do utrzymania lub wprowadzenia dodatkowych środków w odniesieniu do zagadnień objętych niniejszym protokołem.
5. Każda ze Stron działa na rzecz realizacji celów niniejszego protokołu w ramach odpowiednich międzynarodowych procesów podejmowania decyzji i w ramach właściwych organizacji międzynarodowych.
6. Każda ze Stron zapewnia, aby osoby korzystające ze swoich praw zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu nie były ukarane, prześladowane lub nękanie w jakiegokolwiek sposób za swoje zaangażowanie. Niniejsze postanowienie nie wpłynie na uprawnienia sądów krajowych do określenia rozsądnych kosztów w postępowaniu sądowym.
7. W zakresie odpowiednich postanowień niniejszego protokołu społeczeństwo ma prawo korzystać ze swoich praw bez dyskryminacji ze względu na obywatelstwo, narodowość lub miejsce zamieszkania oraz w przypadku osoby prawnej bez dyskryminacji ze względu na zarejestrowaną siedzibę lub faktyczne miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 4**Zakres stosowania wobec planów i programów**

1. Każda ze Stron zapewnia przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do określonych w ust. 2, 3 i 4 planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko, w tym na zdrowie.
2. Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko jest przeprowadzana w odniesieniu do planów i programów, które są przygotowane dla rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, energetyki, przemysłu, w tym górnictwa, transportu, rozwoju regionalnego, gospodarki odpadami, gospodarki wodnej, telekomunikacji, turystyki, planów zagospodarowania przestrzennego lub użytkowania gruntu, i które ustalają ramy dla przyszłego zezwolenia na inwestycję dotyczącą projektów wymienionych w załączniku I i wszelkich innych projektów wymienionych w załączniku II, wymagających oceny oddziaływania na środowisko na podstawie ustawodawstwa krajowego.

3. W odniesieniu do innych planów i programów niż podlegające postanowieniom ust. 2, które ustalają ramy dla przyszłego zezwolenia na inwestycję dotyczącego projektów, strategiczna ocena oddziaływania na środowisko jest przeprowadzona, jeśli Strona tak zadecyduje zgodnie z art. 5 ust. 1.

4. W odniesieniu do planów i programów, o których mowa w ust. 2, określających użytkowanie małych obszarów na poziomie lokalnym, oraz niewielkich modyfikacji planów i programów, o których mowa w ust. 2, strategiczna ocena oddziaływania na środowisko jest przeprowadzona tylko w przypadku, gdy Strona tak zadecyduje zgodnie z art. 5 ust. 1.

5. Następujące plany i programy nie podlegają niniejszemu protokołowi:

- a) plany i programy, których jedynym celem jest służenie obronie narodowej lub obronie cywilnej;
- b) plany i programy finansowe lub budżetowe.

Artykuł 5

Ustalanie obowiązku przeprowadzenia oceny

1. Każda ze Stron ustala, czy plany i programy określone w art. 4 ust. 3 i 4 mogą potencjalnie powodować znaczący wpływ na środowisko, w tym na zdrowie, poprzez rozpatrywanie każdej sprawy na zasadzie jednostkowych przypadków lub poprzez wyszczególnienie rodzajów planów i programów lub przez połączenie obu podejść. W tym celu każda ze Stron we wszystkich przypadkach uwzględnia kryteria określone w załączniku III.

2. Każda ze Stron zapewnia, aby organy ochrony środowiska i zdrowia, o których mowa w art. 9 ust. 1, były konsultowane w czasie stosowania procedur określonych w ust. 1 powyżej.

3. W odpowiednim zakresie każda ze Stron dąży do stworzenia możliwości uczestnictwa zainteresowanego społeczeństwa w procesie ustalania obowiązku przeprowadzania oceny (screening) w odniesieniu do planów i programów na podstawie niniejszego artykułu.

4. Każda ze Stron zapewnia we właściwym czasie dostęp społeczeństwa do wniosków wyciągniętych z konsultacji na podstawie ust. 1, w tym uzasadnienia, dlaczego nie jest wymagana strategiczna ocena oddziaływania na środowisko, za pomocą ogłoszenia publicznego lub innych odpowiednich środków, jak np. media elektroniczne.

Artykuł 6

Ustalanie zakresu oceny

1. Każda ze Stron określa sposób ustalenia odpowiednich informacji, jakie należy uwzględnić w sprawozdaniu dotyczącym środowiska, zgodnie z art. 7 ust. 2.

2. Każda ze Stron zapewnia, aby organy ochrony środowiska i zdrowia, o których mowa w art. 9 ust. 1, były konsultowane w czasie ustalania odpowiednich informacji, jakie należy uwzględnić w sprawozdaniu dotyczącym środowiska.

3. W odpowiednim zakresie każda ze Stron dąży do stworzenia możliwości uczestnictwa zainteresowanego społeczeństwa w czasie ustalania odpowiednich informacji, jakie należy uwzględnić w sprawozdaniu dotyczącym środowiska.

Artykuł 7

Sprawozdanie dotyczące środowiska

1. W odniesieniu do planów i programów podlegających strategicznej ocenie wpływu na środowisko każda ze Stron zapewnia przygotowanie sprawozdania dotyczącego środowiska.

2. Zgodnie z ustaleniem zakresu oceny dokonany na podstawie art. 6 w sprawozdaniu dotyczącym środowiska zostanie zidentyfikowany, opisany i oszacowany potencjalny znaczący wpływ na środowisko, w tym na zdrowie, wynikający z realizacji planu lub programu oraz rozsądne rozwiązania alternatywne. Sprawozdanie zawiera takie informacje określone w załączniku IV, jakich w rozsądny sposób można wymagać, z uwzględnieniem:

- a) obecnego stanu wiedzy i metod oceny;
- b) zawartości i poziomu szczegółowości planu lub programu oraz jego stadium w procesie podejmowania decyzji;
- c) interesu publicznego;
- d) potrzeb informacyjnych organu decyzyjnego.

3. Każda ze Stron zapewnia, aby jakość sprawozdań dotyczących środowiska była wystarczająca, by spełniać wymagania niniejszego protokołu.

Artykuł 8

Udział społeczeństwa

1. Każda ze Stron zapewnia możliwości wczesnego, we właściwym czasie i skutecznego udziału społeczeństwa, kiedy wszystkie opcje są jeszcze możliwe, w strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko planów i programów.

2. Każda ze Stron, stosując media elektroniczne lub inne odpowiednie środki, zapewnia we właściwym czasie dostęp społeczeństwa do projektu planu lub programu oraz sprawozdania dotyczącego środowiska.

3. Każda ze Stron zapewnia zidentyfikowanie zainteresowanego społeczeństwa, w tym właściwych organizacji pozarządowych, na potrzeby ust. 1 i 4.

4. Każda ze Stron zapewnia, aby społeczeństwo określone w ust. 3 miało możliwość wyrażenia swojej opinii o projekcie planu lub programu i o sprawozdaniu dotyczącym środowiska, w rozsądnych ramach czasowych.

5. Każda ze Stron zapewnia, aby szczegółowe rozwiązania służące do informowania społeczeństwa i konsultacji z zainteresowanym społeczeństwem były określone i udostępnione społeczeństwu. W tym celu każda ze Stron w stosownym zakresie uwzględnia elementy wymienione w załączniku V.

Artykuł 9

Konsultacje z organami ochrony środowiska i zdrowia

1. Każda ze Stron wyznacza organy, które mają być konsultowane, a które ze względu na swoje szczególne obowiązki w dziedzinie środowiska lub zdrowia są potencjalnie zainteresowane wpływem na środowisko, w tym na zdrowie, wynikającym z realizacji planu lub programu.

2. Projekt planu lub programu i sprawozdanie dotyczące środowiska są udostępniane organom określonym w ust. 1.

3. Każda ze Stron zapewnia, aby organom określonym w ust. 1 stworzono wczesną, we właściwym czasie i skuteczną możliwość wyrażenia swojej opinii o projekcie planu lub programu i sprawozdaniu dotyczącym środowiska.

4. Każda ze Stron określa szczegółowo sposób informowania i konsultacji z organami ochrony środowiska i zdrowia, określonymi w ust. 1.

Artykuł 10

Konsultacje transgraniczne

1. Jeśli Strona pochodzenia uważa, że realizacja planu lub programu potencjalnie spowodować może znaczący transgraniczny wpływ na środowisko, w tym na zdrowie, albo jeśli o to występuje Strona, która potencjalnie może być znacząco zagrożona, Strona pochodzenia powiadamia o tym Stronę narażoną jak najwcześniej przed przyjęciem planu lub programu.

2. Powiadomienie zawiera m.in.:

a) projekt planu lub programu i sprawozdanie dotyczące środowiska, włącznie z informacjami dotyczącymi jego potencjalnego transgranicznego wpływu na środowisko, w tym na zdrowie;

b) informacje dotyczące procedury podejmowania decyzji, w tym określenie rozsądnego harmonogramu przekazywania uwag.

3. W terminie określonym w powiadomieniu Strona narażona informuje Stronę pochodzenia, czy pragnie podjąć konsultacje przed przyjęciem planu lub programu, i w razie konieczności zainteresowane Strony podejmują konsultacje dotyczące potencjalnego transgranicznego wpływu na środowisko, w tym na zdrowie, wynikającego z realizacji planu lub programu i działań mających na celu zapobieganie, zmniejszenie lub złagodzenie negatywnego wpływu.

4. Jeśli takie konsultacje mają miejsce, zainteresowane Strony uzgadniają szczegółowe rozwiązania mające zapewnić poinformowanie zainteresowanego społeczeństwa i organów, określonych w art. 9 ust. 1, w narażonej Stronie i stworzyć im możliwość przekazania swojej opinii o projekcie planu lub programu i sprawozdania dotyczącego środowiska, w rozsądnych ramach czasowych.

Artykuł 11

Decyzja

1. Każda ze Stron zapewnia, że w przypadku przyjęcia planu lub programu uwzględnione zostają:

a) wnioski sprawozdania dotyczącego środowiska;

b) działania mające na celu zapobieganie, zmniejszenie lub złagodzenie negatywnego wpływu określonego w sprawozdaniu dotyczącym środowiska;

c) uwagi otrzymane zgodnie z art. 8–10.

2. Każda ze Stron zapewnia, że w przypadku przyjęcia planu lub programu społeczeństwo, organy określone w art. 9 ust. 1 i Strony konsultowane zgodnie z art. 10 są poinformowane oraz że jest im udostępniony plan lub program, łącznie z oświadczeniem podsumowującym, w jaki sposób wzięto w nim pod uwagę względy środowiskowe, w tym zdrowotne, w jaki sposób uwzględniono uwagi otrzymane zgodnie z art. 8–10, a także z uzasadnieniem dla jego przyjęcia w świetle rozważonych rozsądnych wariantów alternatywnych.

Artykuł 12

Monitoring

1. Każda ze Stron monitoruje znaczący wpływ na środowisko, w tym na zdrowie, wynikający z realizacji planów lub programów, przyjętych zgodnie z art. 11, między innymi w celu zidentyfikowania, we wczesnym stadium, nieprzewidzianego negatywnego wpływu i umożliwienia podjęcia odpowiednich działań naprawczych.

2. Wyniki podjętego monitoringu są udostępnione, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, organom określonym w art. 9 ust. 1 i społeczeństwu.

Artykuł 13

Polityka i ustawodawstwo

1. Każda ze Stron zapewnia rozważenie i, w odpowiednim zakresie, uwzględnienie zagadnień ochrony środowiska, w tym zdrowia, w czasie przygotowania projektów polityki i ustawodawstwa, które potencjalnie mogą mieć znaczący wpływ na środowisko, w tym na zdrowie.

2. Stosując postanowienia ust. 1, każda ze Stron uwzględnia odpowiednie zasady i elementy niniejszego protokołu.

3. Każda ze Stron określa, jeśli jest to właściwe, praktyczne rozwiązania służące do rozważenia i uwzględnienia zagadnień środowiskowych, w tym zdrowotnych, zgodnie z ust. 1, biorąc pod uwagę potrzebę przejrzystości procesu podejmowania decyzji.

4. Każda ze Stron składa sprawozdanie ze spotkania Stron konwencji, służącemu jako spotkanie Stron niniejszego protokołu, ze stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 14

Spotkanie Stron konwencji służące jako spotkanie Stron protokołu

1. Spotkanie Stron konwencji służy jako spotkanie Stron niniejszego protokołu. Pierwsze spotkanie Stron konwencji, służące jako spotkanie Stron niniejszego protokołu, zostaje zwołane nie później niż w ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszego protokołu, w związku ze spotkaniem Stron konwencji, jeśli to ostatnie zostało zaplanowane w tym okresie. Następne spotkania Stron konwencji służące jako spotkanie Stron niniejszego protokołu zostają zorganizowane przy okazji spotkań Stron Konwencji, jeśli spotkanie Stron konwencji służące jako spotkanie Stron niniejszego protokołu nie postanowi inaczej.

2. Strony konwencji, które nie są Stronami niniejszego protokołu, mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów w każdej sesji spotkania Stron konwencji służącego jako spotkanie Stron niniejszego protokołu. Jeśli spotkanie Stron konwencji służy jako spotkanie Stron niniejszego protokołu, decyzje na podstawie niniejszego protokołu podejmuje tylko Strona niniejszego protokołu.

3. Jeśli Spotkania Stron konwencji służyły jako spotkanie Stron niniejszego protokołu, jakkolwiek członek biura spotkania Stron reprezentujący Stronę konwencji, która nie jest w tym czasie Stroną protokołu, zostaje zastąpiony przez innego członka, którego wybiorą spośród siebie Strony niniejszego protokołu.

4. Spotkania Stron konwencji, służące jako spotkanie Stron niniejszego protokołu, regularnie dokonują przeglądu wykonania niniejszego protokołu i w tym celu:

a) dokonują przeglądów polityki i podejścia metodologicznego do strategicznej oceny oddziaływania na środowisko stosowanych przez Strony, mając na względzie dalsze doskonalenie procedur przewidzianych w niniejszym protokole;

b) wymieniają informacje dotyczące doświadczeń związanych ze strategiczną oceną wpływu na środowisko i wdrażaniem niniejszego protokołu;

c) korzystają, jeśli to stosowne, z usług i współpracy ze strony właściwych instytucji posiadających wiedzę specjalistyczną istotną dla osiągnięcia celów niniejszego protokołu;

d) ustanawiają takie organy pomocnicze, jakie będą uważały za niezbędne do wdrażania niniejszego protokołu;

e) jeśli to konieczne, rozważają i przyjmują propozycje poprawek do niniejszego protokołu;

f) rozważają i podejmują wszelkie dodatkowe działania, w tym działania wykonywane wspólnie w ramach niniejszego protokołu i konwencji, które mogą być niezbędne do osiągnięcia celów niniejszego protokołu.

5. Regulamin spotkania Stron konwencji stosuje się odpowiednio do niniejszego protokołu, jeśli inaczej nie zadecyduje w drodze konsensusu spotkanie Stron konwencji służące jako spotkanie Stron niniejszego protokołu.

6. Na swoim pierwszym spotkaniu spotkanie Stron konwencji, służące jako spotkanie Stron niniejszego protokołu, rozważa i przyjmuje sposoby stosowania procedury przeglądu zgodności z niniejszym protokołem.

7. Każda ze Stron, w odstępach czasu określonych przez spotkanie Stron konwencji, służące jako spotkanie Stron niniejszego protokołu, składa sprawozdanie na spotkaniu Stron konwencji, służącemu jako spotkanie Stron niniejszego protokołu, dotyczące działań, jakie podjęła w celu wdrożenia niniejszego protokołu.

Artykuł 15

Związek z innymi porozumieniami międzynarodowymi

Odpowiednie postanowienia niniejszego protokołu stosują się bez uszczerbku dla Konwencji EKG ONZ o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym i o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

Artykuł 16

Prawo głosu

1. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 poniżej, każda ze Stron niniejszego protokołu ma prawo do jednego głosu.

2. Regionalne organizacje integracji gospodarczej korzystają ze swego prawa głosu w sprawach, które będą wchodziły w zakres ich kompetencji, dysponując liczbą głosów równą liczbie ich państw członkowskich będących Stronami niniejszego protokołu. Organizacje, o których mowa, nie dysponują prawem głosu, jeśli ich państwa członkowskie skorzystają z przysługującego im prawa głosu, i na odwrót.

Artykuł 17

Sekretariat

Sekretariat ustanowiony na mocy art. 13 konwencji działa jako sekretariat niniejszego protokołu, zaś postanowienia art. 13 lit. a)–c) konwencji dotyczące funkcji sekretariatu stosują się odpowiednio do niniejszego protokołu.

Artykuł 18

Załączniki

Załączniki do niniejszego protokołu stanowią jego integralną część.

Artykuł 19

Poprawki do niniejszego protokołu

1. Każda ze Stron może proponować poprawki do niniejszego protokołu.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, procedura proponowania, przyjmowania i wejścia w życie poprawek do konwencji, określona w art. 14 ust. 2–5 konwencji, stosuje się odpowiednio do poprawek do niniejszego protokołu.

3. Dla celów niniejszego protokołu trzy czwarte Stron wymagane, aby poprawka weszła w życie dla Stron, które ją ratyfikowały, zatwierdziły lub przyjęły, jest obliczane na podstawie liczby Stron w chwili przyjęcia poprawki.

Artykuł 20

Rozstrzyganie sporów

Postanowienia art. 15 konwencji dotyczące rozstrzygania sporów stosują się odpowiednio do niniejszego protokołu.

Artykuł 21

Podpisanie

Niniejszy protokół jest otwarty do podpisania w Kijowie (Ukraina) od dnia 21 do 23 maja 2003 r., a następnie w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku do dnia 31 grudnia 2003 r. dla państw członkowskich Europejskiej Komisji Gospodarczej oraz państw posiadających status doradczy Europejskiej Komisji Gospodarczej, zgodnie z ust. 8 i 11 Rezolucji Rady Gospodarczej i Społecznej nr 36 (IV) z dnia 28 marca 1947 r., oraz dla regionalnych organizacji integracji gospodarczej utworzonych przez suwerenne państwa członkowskie Europejskiej Komisji Gospodarczej, którym to organizacjom ich państwa członkowskie przekazały kompetencje w sprawach uregulowanych przez niniejszy protokół, w tym kompetencje do zawierania traktatów w tych sprawach.

Artykuł 22

Depozytariusz

Funkcję depozytariusza niniejszego protokołu pełni Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 23

Ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie i przystąpienie

1. Niniejszy protokół podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez państwa sygnatariuszy i regionalne organizacje integracji gospodarczej, o których mowa w art. 21.

2. Niniejszy protokół jest otwarty do przystąpienia dla państw i regionalnych organizacji integracji gospodarczej, o których mowa w art. 21, od dnia 1 stycznia 2004 r.

3. Każde z innych państw, niewymienione w ust. 2 powyżej, które jest członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych, może przystąpić do protokołu po zatwierdzeniu przez spotkanie Stron konwencji służące jako spotkanie Stron niniejszego protokołu.

4. Każda z regionalnych organizacji integracji gospodarczej, o których mowa w art. 21, która jest Stroną niniejszego protokołu, a której żadne z państw członkowskich nie jest Stroną niniejszego protokołu, jest związana wszystkimi zobowiązaniami wynikającymi z niniejszego protokołu. Jeśli jedno lub więcej państw członkowskich takiej organizacji nie jest Stroną niniejszego protokołu, organizacja taka i jej państwa członkowskie decydują o podziale odpowiedzialności związanej z wypełnieniem zobowiązań wynikających z niniejszego protokołu. W takich przypadkach organizacja i jej państwa członkowskie nie korzystają jednocześnie z uprawnień wynikających z niniejszego protokołu.

5. Regionalne organizacje integracji gospodarczej, o których mowa w art. 21, deklarują w swoich dokumentach ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia zakres swoich kompetencji w odniesieniu do spraw uregulowanych przez niniejszy protokół. Organizacje te informują także depozytariusza o wszelkich istotnych zmianach zakresu swoich kompetencji.

Artykuł 24

Wejście w życie

1. Niniejszy protokół wchodzi w życie dziewięćdziesiątego dnia następującego po dniu złożenia szesnastego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

2. Dla celów określonych w ust. 1 powyżej żaden dokument złożony przez regionalną organizację integracji gospodarczej, o której mowa w art. 21, nie jest uważany za dodatkowy w stosunku do tych, które złożyły państwa członkowskie takiej organizacji.

3. Dla każdego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej, o której mowa w art. 21, które ratyfikują, przyjmują lub zatwierdzają niniejszy protokół albo przystępują do niego po złożeniu szesnastego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, niniejszy protokół wchodzi w życie dziewięćdziesiątego dnia następującego po dniu złożenia przez to państwo lub organizację dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

4. Niniejszy protokół stosuje się do planów, programów, polityki i ustawodawstwa, których pierwsza oficjalna wersja przygotowawcza zostaje przyjęta w dniu następującym po dniu, w którym niniejszy protokół wchodzi w życie. Jeśli Strona, pod której jurysdykcją ma być przygotowany plan, program, polityka lub ustawodawstwo, jest tą Stroną, do której stosuje się ust. 3, niniejszy protokół stosuje się do planów,

programów, polityki i ustawodawstwa, których pierwsza oficjalna wersja przygotowawcza zostaje przyjęta w dniu następującym po dniu, w którym niniejszy protokół wchodzi w życie w stosunku do tej Strony.

Artykuł 25

Wystąpienie

W każdej chwili po upływie czterech lat od daty wejścia w życie niniejszego protokołu w stosunku do danej Strony Strona ta może wystąpić z protokołu poprzez złożenie depozytariuszowi powiadomienia w formie pisemnej. Każde takie wystąpienie nabiera mocy dziewięćdziesiątego dnia następującego po dniu otrzymania powiadomienia przez depozytariusza. Każde takie wystąpienie nie wpływa na stosowanie art. 5–9, 11 i 13 niniejszego protokołu wobec strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w ramach niniejszego protokołu, która już się rozpoczęła, ani na stosowanie art. 10 w odniesieniu do powiadomienia, jakie wysłano, lub wniosku, jaki już złożono, zanim takie wystąpienie weszło w życie.

Artykuł 26

Teksty autentyczne

Oryginał niniejszego protokołu, którego teksty w językach angielskim, francuskim i rosyjskim są jednakowo autentyczne, składany jest Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

NA DOWÓD TEGO niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszy protokół.

SPORZĄDZONO w Kijowie (Ukraina), w dniu dwudziestym pierwszym maja dwa tysiące trzeciego roku.

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz projektów, o których mowa w art. 4 ust. 2

1. Rafinerie ropy naftowej (z wyjątkiem instalacji wytwarzających jedynie smary z ropy naftowej) i instalacje do gazyfikacji i upłynniania węgla lub łupków bitumicznych o wydajności 500 ton lub więcej na dobę.
2. Elektrownie ciepłne i inne instalacje energetyczne o wyjściowej mocy cieplnej 300 megawatów lub więcej oraz elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe (z wyjątkiem instalacji badawczych do produkcji i konwersji materiałów rozszczepialnych i paliworodnych, których moc maksymalna nie przekracza 1 kilowata ciągłego obciążenia cieplnego).
3. Instalacje przeznaczone wyłącznie do produkcji lub wzbogacania paliw jądrowych, do przerobu napromieniowanych paliw jądrowych lub do magazynowania, usuwania i przerobu odpadów promieniotwórczych.
4. Duże instalacje do pierwszego wytopu żeliwa i stali oraz do produkcji metali nieżelaznych.
5. Instalacje do wydobywania azbestu oraz do przerobu i przetwarzania azbestu i produktów zawierających azbest; w odniesieniu do produktów azbestowo-cementowych o rocznej produkcji większej niż 20 000 ton produktu końcowego, w odniesieniu do materiałów ściernych o rocznej produkcji większej niż 50 ton produktu końcowego oraz w odniesieniu do innego wykorzystania azbestu w ilości większej niż 200 ton rocznie.
6. Kombinaty chemiczne.
7. Budowa autostrad, dróg szybkiego ruchu ⁽¹⁾, tras dla dalekobieżnego ruchu kolejowego oraz portów lotniczych ⁽²⁾ o podstawowej długości pasa startowego 2 100 m lub więcej.
8. Rurociągi ropy naftowej i gazu o dużych przekrojach.
9. Porty handlowe oraz śródlądowe szlaki wodne i porty śródlądowe, które pozwalają na ruch jednostek pływających o wyporności ponad 1 350 ton.
10. Instalacje do usuwania odpadów przez spalanie, obróbkę chemiczną lub składowanie odpadów toksycznych i niebezpiecznych.
11. Wielkie zapory i zbiorniki wodne.
12. Pobór wód podziemnych w przypadkach, gdy roczna objętość wydobywanej wody wynosi 10 milionów metrów sześciennych lub więcej.
13. Wytwarzanie pulpy drzewnej i papieru w ilości 200 ton lub więcej masy powietrzno-suchej na dobę.
14. Wydobywanie na dużą skalę i przerób na miejscu rud metali lub węgla.
15. Produkcja węglowodorów na pełnym morzu.
16. Duże urządzenia do magazynowania ropy naftowej, produktów petrochemicznych i chemicznych.
17. Wyrąb lasów na dużych powierzchniach.

⁽¹⁾ Dla celów niniejszego protokołu:

— „autostrada” oznacza drogę specjalnie zaprojektowaną i zbudowaną dla ruchu pojazdów mechanicznych, która nie obsługuje graniczących z nią posiadłości i która:

- a) jest wyposażona, wyjąwszy szczególne punkty lub sytuacje chwilowe, w oddzielne jezdnie dla dwu kierunków ruchu rozdzielone od siebie pasem nieprzeznaczonym dla ruchu albo wyjątkowo w inny sposób;
- b) nie krzyżuje się na jednym poziomie z żadną drogą, torami kolejowymi i tramwajowymi lub przejściami dla pieszych;
- c) jest specjalnie oznakowana jako autostrada.

— „droga szybkiego ruchu” oznacza drogę zarezerwowaną dla ruchu pojazdów mechanicznych, dostępną tylko z rozjazdów lub z regulowanych skrzyżowań, na której zabronione jest w szczególności zatrzymywanie się i parkowanie na jezdniach.

⁽²⁾ Dla celów niniejszego protokołu „port lotniczy” oznacza port lotniczy, który odpowiada definicji określonej w Konwencji chicagowskiej z 1944 roku powołującej Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (załącznik 14).

ZAŁĄCZNIK II

Wszelkie inne projekty, o których mowa w art. 4 ust. 2

1. Projekty mające na celu restrukturyzację nieruchomości gruntowych na obszarach wiejskich.
2. Projekty mające na celu wykorzystanie ugorów lub terenów o charakterze zbliżonym do naturalnego do intensywnego rolnictwa.
3. Przedsięwzięcia gospodarki wodnej dla rolnictwa, w tym nawadnianie i osuszanie.
4. Instalacje do intensywnej produkcji zwierzęcej (w tym drobiu).
5. Początkowe zalesianie i wylesianie w celu zmiany przeznaczenia gruntów.
6. Intensywna hodowla ryb.
7. Elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe⁽¹⁾, w tym demontaż i likwidacja takich elektrowni jądrowych lub reaktorów (z wyjątkiem instalacji badawczych do produkcji i konwersji materiałów rozszczepialnych i paliwородnych, których moc maksymalna nie przekracza 1 kilowata ciągłego obciążenia cieplnego), w zakresie nieujętych w załączniku I.
8. Budowa napowietrznych linii elektroenergetycznych o napięciu 220 kV i więcej oraz o długości większej niż 15 km oraz inne przedsięwzięcia służące do przesyłu energii elektrycznej kablami napowietrznymi.
9. Instalacje przemysłowe do produkcji energii elektrycznej, pary i gorącej wody.
10. Instalacje przemysłowe do transportu energii elektrycznej, pary i gorącej wody.
11. Naziemne magazynowanie paliw kopalnych i gazu ziemnego.
12. Podziemne magazynowanie gazów palnych.
13. Przemysłowa produkcja brykietów z węgla kamiennego i brunatnego.
14. Instalacje do produkcji energii wodnej.
15. Instalacje do wykorzystania siły wiatru do produkcji energii (farmy wiatrowe).
16. Instalacje nieujęte w załączniku I, służące:
 - do produkcji lub wzbogacania paliwa jądrowego,
 - do przerobu napromieniowanego paliwa jądrowego,
 - do ostatecznego usuwania napromieniowanego paliwa jądrowego,
 - wyłącznie do ostatecznego usuwania odpadów radioaktywnych,
 - wyłącznie do magazynowania (planowanego na ponad 10 lat) napromieniowanych paliw jądrowych w innym obiekcie niż zakład produkcyjny,
 - do przerobu i magazynowania odpadów radioaktywnych.
17. Kamieniołomy, górnictwo odkrywkowe i wydobywanie torfu, w zakresie nieujętych w załączniku I.
18. Górnictwo głębinowe, w zakresie nieujętych w załączniku I.
19. Wydobywanie kopalin przez pogłębiarki z morza lub rzek.
20. Głębokie wiercenia (zwłaszcza w celu wykorzystania wód geotermalnych, wiercenia w celu magazynowania jądrowych materiałów odpadowych, wiercenia w celu poboru wody), z wyjątkiem wierceń służących do zbadania stabilności gruntu.

21. Naziemne instalacje przemysłowe do wydobycia węgla, ropy naftowej, gazu ziemnego i rud oraz łupków bitumicznych.
22. Kombinaty hutnicze dokonujące pierwszego wytopu żeliwa i stali, w zakresie nieujętych w załączniku I.
23. Instalacje do produkcji surówki żelaza i stali (wytop pierwotny i wtórny), w tym do odlewania ciągłego.
24. Instalacje do przetwarzania metali żelaznych (walcowanie na gorąco, kuźnie z młotami, stosowanie ochronnych stopowych pokryć metalicznych).
25. Odlewnie metali żelaznych.
26. Instalacje do produkcji surowych metali nieżelaznych z rud, koncentratów lub surowców wtórnych w procesach metalurgicznych, chemicznych lub elektrolitycznych, w zakresie nieujętych w załączniku I.
27. Instalacje do produkcji hutniczej, w tym do wytwarzania stopów, metali nieżelaznych, łącznie z produktami z odzysku (rafinacja, odlewanie itp.), w zakresie nieujętych w załączniku I.
28. Instalacje do powierzchniowej obróbki metali i tworzyw sztucznych z zastosowaniem procesów elektrolitycznych lub chemicznych.
29. Produkcja i montaż pojazdów mechanicznych oraz produkcja silników do pojazdów mechanicznych.
30. Stocznie.
31. Instalacje do budowy i naprawy samolotów.
32. Produkcja urządzeń kolejowych.
33. Kucie za pomocą materiałów wybuchowych.
34. Instalacje do prażenia lub spiekania rud metali.
35. Koksownie (sucha destylacja węgla).
36. Instalacje do produkcji cementu.
37. Instalacje do produkcji szkła, w tym włókien szklanych.
38. Instalacje do topienia substancji mineralnych, w tym do produkcji włókien mineralnych.
39. Wytwarzanie produktów ceramicznych metodą wypalania, w szczególności dachówek, cegieł, cegieł ogniotrwałych, płytek, wyrobów kamionkowych lub porcelany.
40. Instalacje do produkcji substancji chemicznych lub przerobu półproduktów, w zakresie nieujętych w załączniku I.
41. Produkcja pestycydów i farmaceutyków, farb i lakierów, elastomerów i nadtlenków.
42. Instalacje do przechowywania ropy naftowej, produktów petrochemicznych lub chemicznych, w zakresie nieujętych w załączniku I.
43. Produkcja olejów i tłuszczów roślinnych i zwierzęcych.
44. Pakowanie i puszkowanie produktów zwierzęcych i roślinnych.
45. Produkcja nabiału.
46. Warzenie piwa i słodowanie.
47. Produkcja wyrobów cukierniczych i syropów.
48. Ubojnie.
49. Przemysłowe instalacje do produkcji skrobi.
50. Zakłady produkcji mączki rybnej i tranu.

51. Cukrownie.
52. Zakłady przemysłowe do produkcji masy celulozowo-papierniczej, papieru i tektury, w zakresie nieujętych w załączniku I.
53. Zakłady do wstępnego przerobu lub barwienia włókien i tekstyliów.
54. Garbarnie skór, w tym skór surowych.
55. Instalacje do przerobu i produkcji celulozy.
56. Produkcja i obróbka produktów elastomerowych.
57. Instalacje do produkcji sztucznych włókien mineralnych.
58. Instalacje do odzysku lub niszczenia materiałów wybuchowych.
59. Instalacje do produkcji azbestu i wyrobu produktów zawierających azbest, w zakresie nieujętych w załączniku I.
60. Szroty.
61. Stanowiska do prób silników, turbin lub reaktorów.
62. Stałe tory wyścigowe i testowe dla pojazdów silnikowych.
63. Rurociągi do transportu gazu lub ropy naftowej, w zakresie nieujętych w załączniku I.
64. Rurociągi do transportu substancji chemicznych o średnicy powyżej 800 mm i długości powyżej 40 km.
65. Budowa torów kolejowych, intermodalnych urządzeń przeładunkowych i terminali intermodalnych, w zakresie nieujętych w załączniku I.
66. Budowa torów tramwajów, kolei nadziemnej i podziemnej, linii podwieszanych lub podobnych linii szczególnego rodzaju, wykorzystywanych wyłącznie lub głównie do przewozu pasażerów.
67. Budowa dróg, łącznie ze zmianą przebiegu i/lub poszerzeniem wszelkiej istniejącej drogi, w zakresie nieujętych w załączniku I.
68. Budowa portów i instalacji portowych, w tym portów rybackich, w zakresie nieujętych w załączniku I.
69. Budowa śródlądowych dróg wodnych i portów dla śródlądowego ruchu wodnego, w zakresie nieujętych w załączniku I.
70. Porty handlowe, pirsy do załadunku i rozładunku połączone z portami lądowymi i zewnętrznymi, w zakresie nieujętych w załączniku I.
71. Urządzenia regulacyjne i przeciwpowodziowe.
72. Budowa portów lotniczych ⁽²⁾ i lotnisk, w zakresie nieujętych w załączniku I.
73. Instalacje do zagospodarowania odpadów (w tym składowiska), w zakresie nieujętych w załączniku I.
74. Instalacje do spalania lub przeróbki chemicznej odpadów innych niż niebezpieczne.
75. Składowiska złomu żelaznego, w tym wraków samochodowych.
76. Miejsca deponowania osadów.
77. Pobór wód podziemnych lub sztuczne zasilanie wód podziemnych, w zakresie nieujętych w załączniku I.
78. Prace związane z przerzutami zasobów wodnych między zlewniami rzecznyymi.

79. Oczyszczalnie ścieków.
80. Zapory i inne instalacje służące do powstrzymywania albo długotrwałego lub stałego przechowywania wody, w zakresie nieuwzględnionym w załączniku I.
81. Prace przybrzeżne mające na celu ograniczanie erozji i prace na morzu mogące zmienić linię wybrzeża, np. na skutek budowy grobli, mola, falochronu i innych środków ochrony przed działaniem morza, w tym związane z nimi prace konserwacyjne i naprawcze.
82. Instalacje do długodystansowego transportu wody.
83. Trasy narciarskie, wyciągi narciarskie, kolejki linowe i związane z nimi zmiany.
84. Przystanie jachtowe.
85. Wioski wakacyjne i kompleksy hotelowe poza obszarami miejskimi i związane z nimi zmiany.
86. Stałe kempingi i miejsca postoju przyczep turystycznych.
87. Parki tematyczne.
88. Projekty w zakresie budowy stref przemysłowych.
89. Projekty w zakresie rozwoju miast, w tym budowa centrów handlowych i parkingów.
90. Pozyskanie ziemi z morza.
-

⁽¹⁾ Dla celów niniejszego protokołu elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe przestają być takimi instalacjami z chwilą, gdy całe paliwo jądrowe i inne elementy skażone radioaktywnie zostały na stałe usunięte z terenu instalacji.

⁽²⁾ Dla celów niniejszego protokołu „port lotniczy” oznacza port lotniczy, który odpowiada definicji określonej w Konwencji chicagowskiej z 1944 roku powołującej Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (załącznik 14).

ZAŁĄCZNIK III

Kryteria ustalania potencjalnie znaczącego wpływu na środowisko, w tym na zdrowie, o którym mowa w art. 5 ust. 1

1. Zgodność planu lub programu z uwzględnieniem aspektów środowiskowych, w tym zdrowotnych, zwłaszcza w związku z działaniami na rzecz zrównoważonego rozwoju.
 2. Zakres, w jakim plan lub program tworzy ramy dla projektów lub innych rodzajów działalności, pod względem lokalizacji, charakteru, wielkości i warunków eksploatacji oraz przez rozdział zasobów.
 3. Zakres, w jakim plan lub program wpływa na inne plany lub programy, między innymi uporządkowane zgodnie z hierarchią.
 4. Problemy środowiskowe, w tym zdrowotne, istotne dla planu lub programu.
 5. Charakterystyka wpływu na środowisko, w tym na zdrowie, np. prawdopodobieństwo, okres trwania, częstotliwość, odwracalność, skala i zakres (np. powierzchnia obszaru geograficznego lub liczba ludności, która potencjalnie może być narażona).
 6. Zagrożenia dla środowiska, w tym dla zdrowia.
 7. Transgraniczny charakter wpływu.
 8. Zakres, w jakim plan lub program wpłynie na obszary cenne lub wrażliwe, m.in. na krajobraz o uznanym ochronnym statusie krajowym lub międzynarodowym.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Informacje, o których mowa w art. 7 ust. 2

1. Zawartość i główne cele planu lub programu oraz jego związek z innymi planami i programami.
2. Istotne aspekty istniejącego stanu środowiska, w tym zdrowia, i ich potencjalne zmiany w przypadku braku realizacji planu lub programu.
3. Charakterystyka środowiska, w tym zdrowia, na obszarach objętych potencjalnym znaczącym zagrożeniem.
4. Problemy dotyczące środowiska, w tym zdrowia, istotne z punktu widzenia planu lub programu.
5. Cele ochrony środowiska, w tym zdrowia, ustanowione na poziomie międzynarodowym, wspólnotowym lub innym, istotne z punktu widzenia planu lub programu, oraz sposób, w jaki cele te i inne aspekty środowiskowe, w tym zdrowotne, zostały uwzględnione w czasie jego przygotowywania.
6. Potencjalny znaczący wpływ ⁽¹⁾ na środowisko, w tym na zdrowie, określony w art. 2 ust. 7.
7. Przewidywane środki zapobiegania, redukcji i łagodzenia wszelkiego znaczącego wpływu na środowisko, w tym na zdrowie, jaki może wyniknąć z realizacji planu lub programu.
8. Opis uzasadnienia wyboru przyjętych rozwiązań alternatywnych oraz opis sposobu, w jaki ocena została wykonana, w tym także wskazanie trudności, takich jak niedostatki techniki lub brak wiedzy, napotkanych podczas gromadzenia wymaganych informacji.
9. Środki przewidziane do monitoringu wpływu na środowisko, w tym na zdrowie, wynikającego z realizacji planu lub programu.
10. Potencjalny znaczący wpływ na środowisko, w tym na zdrowie.
11. Nietechniczne streszczenie przedstawionych informacji.

⁽¹⁾ Wpływ ten powinien obejmować skutki wtórne, skumulowane, synergiczne, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i tymczasowe, pozytywne i negatywne.

ZAŁĄCZNIK V

Informacje, o których mowa w art. 8 ust. 5

1. Projekt planu lub programu i jego charakterystyka.
 2. Organ odpowiedzialny za jego przyjęcie.
 3. Przewidziana procedura, w tym:
 - a) rozpoczęcie procedury;
 - b) możliwości udziału społeczeństwa;
 - c) czas i miejsce wszelkiego przewidzianego przesłuchania publicznego;
 - d) organ, od którego można uzyskać istotne informacje i w którym złożono informacje do oceny przez społeczeństwo;
 - e) organ, do którego można składać uwagi lub pytania oraz harmonogram przekazywania uwag lub pytań;
 - f) dostępność danych dotyczących środowiska, w tym zdrowia, istotnych dla projektu planu lub programu.
 4. Potencjalna możliwość poddania planu lub programu procedurze oceny transgranicznego wpływu.
-

DECYZJA RADY
z dnia 18 listopada 2008 r.
w sprawie mianowania dwóch zastępców członków Komitetu Regionów z Niemiec
(2008/872/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 263,

Niniejszym zastępcami członków w Komitecie Regionów na okres pozostający do końca kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2010 r., zostają mianowani:

uwzględniając propozycję rządu Niemiec,

— pan Roland HEINTZE, Mitglied der Hamburger Bürgerschaft,

a także mając na uwadze, co następuje:

— pan Roland RIESE, Mitglied des Niedersächsischen Landtages.

Artykuł 2

- (1) W dniu 24 stycznia 2006 r. Rada przyjęła decyzję 2006/116/WE w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2006 r. do dnia 25 stycznia 2010 r. ⁽¹⁾.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 listopada 2008 r.

- (2) Dwa stanowiska zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniły się w związku z wygaśnięciem mandatów pana Stefana KRAXNERA i pani Ulrike KUHLO,

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 25.2.2006, s. 75.

UMOWY

RADA

**Informacja dotycząca wejścia w życie porozumienia między Wspólnotą Europejską a rządem Kuby
w sprawie zakończenia negocjacji w ramach art. XXIV:6 GATT**

Wyżej wymienione porozumienie między Wspólnotą Europejską a rządem Kuby (Dz.U. L 308 z 19.11.2008) wejdzie w życie z dniem 24 grudnia 2008 r.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2008/873/WPZiB

z dnia 18 listopada 2008 r.

przedłużające obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 13 grudnia 2004 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2004/852/WPZiB w sprawie środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko Republice Wybrzeża Kości Słoniowej⁽¹⁾ w celu wprowadzenia w życie środków nałożonych na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1572 (2004) przeciwko Republice Wybrzeża Kości Słoniowej.
- (2) W dniu 23 stycznia 2006 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2006/30/WPZiB⁽²⁾ przedłużające środki ograniczające wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej nałożone na mocy wspólnego stanowiska 2004/852/WPZiB na okres kolejnych dwunastu miesięcy i uzupełniające je o środki ograniczające nałożone na mocy pkt 6 rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1643 (2005). W dniu 12 lutego 2007 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2007/92/WPZiB⁽³⁾ przedłużające do dnia 31 października 2007 r. obowiązywanie tych środków ograniczających.
- (3) W dniu 22 listopada 2007 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2007/761/WPZiB⁽⁴⁾ przedłużające do dnia 31 października 2008 r. obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej.
- (4) W następstwie przeglądu środków nałożonych na mocy rezolucji nr 1572 (2004) i 1643 (2005), Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła w dniu 29 października 2008 r. rezolucję nr 1842 (2008) przedłużającą do dnia 31 października 2009 r.

obowiązywanie środków ograniczających przeciwko Republice Wybrzeża Kości Słoniowej.

- (5) Obowiązywanie środków nałożonych na mocy wspólnego stanowiska 2004/852/WPZiB oraz wspólnego stanowiska 2006/30/WPZiB powinno zatem zostać przedłużone ze skutkiem od dnia 1 listopada 2008 r. w celu wprowadzenia w życie rezolucji nr 1842 (2008),

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

Obowiązywanie środków nałożonych na mocy wspólnego stanowiska 2004/852/WPZiB oraz wspólnego stanowiska 2006/30/WPZiB zostaje przedłużone ze skutkiem od dnia 1 listopada 2008 r.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne w dniu jego przyjęcia. Zostaje ono w stosownych przypadkach zmienione lub uchylone, w szczególności w związku z odpowiednimi decyzjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 listopada 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 368 z 15.12.2004, s. 50.⁽²⁾ Dz.U. L 19 z 24.1.2006, s. 36.⁽³⁾ Dz.U. L 41 z 13.2.2007, s. 16.⁽⁴⁾ Dz.U. L 305 z 23.11.2007, s. 61.